

HLAS SRDCA

„Veru hovorím vám: Medzi tými, čo sa narodili zo ženy, nepovstať nik väčší ako Ján Krstiteľ.“

(Mt 11, 11)

ŠTVRŤROČNÍK RÍMSKOKATOLÍCKEJ FARNOSTI RIMAVSKÁ SOBOTA

Ročník VII.
Číslo 2.
Júl 2022

ODARY PROSÍM...

... a slnko búrke ruku podá
a utíši sa hriechu čas.
Vietor si s jemným vánkom pieseň dujú
a pokoj vdýchne Niekto v nás.

Zmietam sa v bolesti hriechu
a oči skláňam do hlbky vysokej.
Keď nohy kráčať chcú vysoko a níž
Ty v každý čas bud' mi, ó Duchu Svätý, blíž.

Božia Láska rozlieva sa svetom
a ruky z priepasti hriechu tiahnu sa von.
Jediný prameň nech je dôvera v Boha
a nie hadia láska a diablov klon!

Tam, kde Boží Duch spočinul.
Tam, kde ruku dal a pohladil.
Tam, kde život vdýchol, aby žil...!
Duchu Svätý príd! Príd, by vinu si zmyl!

Dych života ma učinil človekom!
Duch Svätý je koreňom mňa nehodného!
O Ducha Svätého prosím každý deň.
Ó príd Duchu Svätý! Po tom túžim! To chcem!

Jeho ohňom chcem byť rozpálený
a tak prežiť život, tu, pozemský svoj.
On dvíha dušu k nebu, ja nechám sa viest'
ja chcem byť Bože celý.... tvoj!

Skrze Ducha Svätého nech vo mne nebo žije
a srdce ranené len pre Ježiša bije.
Svätý ruženec je cesta vysiata láskou a bolestou.
Ó príd Duchu Svätý!
Nebud' pre niekoho len povestou!

V tichu tejto chvíle, prosím Duchu Svätý
nenechaj ma chradnúť a duchovne mrieť!
Nech pieseň lásky, pieseň Božiu nosím.
Ty svoje Dary vylej
a daj silu duchovne mi zriet!

Sedem Darov nech môj život
zdobí ako báseň rým!
Ó Duchu Svätý, vylej ohne Darov lásky.
Zatiaľ kým Boh nám čas obrátenia dáva...kým
Zatiaľ nech v náručí Matky odpočívam, spím.

Boris Deák

PO DVOCH ROKOCH V RIMAVSKEJ SOBOTE

PRVÉ SVÄTÉ PRIJÍMANIE

My kráčame s radosťou ...

V našom kostole v nedeľu 5. júna a 19. júna 2022 zažnala pieseň „My kráčame s radosťou za Pánom Ježišom“. Spievali sme ju my, prvoprijímajúce deti, ktoré sme sa dva roky pripravovali na tento sviatočný a tak dôležitý deň.

Konečne nadišla tá dlho očakávaná chvíľa, keď sme po dôkladnej príprave a sv. spovedi mohli prijať Ježiška do svojho srdiečka. Sprevádzali nás rodičia, starí rodičia, súrodenci a ďalšia rodina. Všetko bolo vyzdobené a pripravené pre nás – prvoprijímajúce deti.

Ďakujeme Pánu Bohu, rodičom a všetkým, ktorí nám umožnili prežiť tento deň tak sviatočne. Naša „veľká rodina“ a priatelia sme mali po sv. omši a spoločnom fotení sviatočný obed v reštaurácii Čierny Orol, kde sme prežili veľmi zaujímavé chvíle a ja som dostala mnoho darčekov.

Teraz je dôležité, aby sme pokračovali ďalej a prijímalí Ježiška čo najčastejšie. Napríklad, aby sme si vykonali aj 9 prvých piatkov a 5 fatimských sobôt.

Dominika Kántorová

Prepravujeme sa na národné stretnutie mládeže T22 alebo čriepky z Dekanátneho stretnutia mladých v Rimavskej Sobote

Národné stretnutia mládeže T22 sa uskutoční v dňoch 28. - 31. júla 2022 a podrobnej informáciu o tomto podujatí sa dozviete na inom mieste v tomto časopise.

V rámci prípravy na túto krásnu akciu sa po celom Slovensku konajú diecézne a dekanátne stretnutia mladých. V Rimavskej Sobote sa zišli na dekanátom stretnutí v sobotu 21. mája 2022 mladí z Malohontského dekanátu.

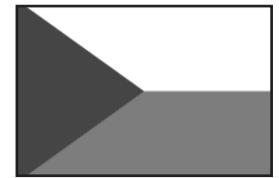
Začali sme mládežníckou sv. omšou. Potom sme celý deň strávili „Pod orechom“ vo dvore Základnej umeleckej školy. Tu bolo pripravené chutné občer-

stvenie a prebiehali katechézy, rôzne hry a zaujímavý program pod vedením koordinátora mládežníckych stretnutí z Rožňavy vdp. Janka Horváta – nášho bývalého pána kaplána a našich kňazov.

Záver stretnutia bol opäť v kostole pred vystavenou Oltárnom sviatostou. Spoločne sme sa modlili za Sv. Otca Františka a za úspešný priebeh T22, ktorého sa zúčastníme aj s pánom kaplánom Martinom, na ktoré sa veľmi tešíme.

Veronika Kántorová

Predstavujeme pútnické miesta (nielen) na Slovensku.

Hostýn (Česká republika)

V aktuálnom čísle sa pôjdeme pozrieť do Českej republiky, presnejšie na strednú Moravu, aby sme sa vydali k najvyššie položenému mariánskemu pútnickému miestu Moravy, ktoré už po stáročia príťahuje pozornosť pútnikov z blízkeho okolia, ale aj ďalekých krajov. Tým miestom je Svatý Hostýn v Olomouckej arcidiecéze.

Necelé tri kilometre od mestečka Bystřice pod Hostýnem v okrese Kroměříž v Zlínskom kraji sa v Hostýnskych vrchoch, presnejšie na vrchu Hostýn, rozprestiera významné pútnické miesto, ktoré je vďaka bazilike Nanebovzatia Panny Márie dominantou okolia.

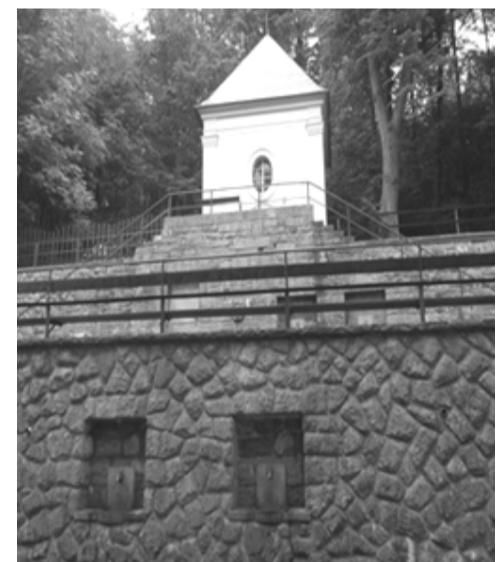
Už od nepamäti bolo toto miesto vyhľadávané ľuďmi, dozaista aj kvôli svojej polohe, nakolko sa nachádza v blízkosti geomorfologického celku Moravská Brána, ktorým viedla slávna Jantárová cesta. Viaceré archeologické výskumy preukázali prítomnosť pravekého hradiska a viacerých kultúr vrátane lužickej, Keltov či napokon Slovanov.

Samotnému pútnictvu predchádzala udalosť vpádu Tatárov v roku 1241, kedy sa údajne miestni obyvatelia ukrývali práve na vrchu Hostýn. Podľa povesti ukrývajúcej sa obyvateľstvo trpelo nedostatkom vody, tak sa začalo modliť k Panne Márii, čoho dôsledkom malo byť vytrysknutie prameňa vody a príchod mohutnej búrky, ktorá dobyvalské vojská donútila k ústupu. Či už je legenda pravdivá alebo nie, faktom ostáva, že v roku 1544 tu bola vybudovaná kaplnka a od roku 1567 je zaznamenaná prvá púť. Pannu Máriu preto na Hostýne s veľkou úctou volajú aj Víťaznou a Bleskuvládnou.

Pri príhode na Hostýn vás ohúria dve veci. Prvou bude monumentálna architektúra a druhou síce neviditeľná,

ale za to citelná mystická atmosféra, ktorú toto miesto vyžaruje. Azda prvou vašou zastávkou bude veľkolepá a už z diaľky dobre viditeľná bazilika Nanebovzatia Panny Márie, ktorá sa od roku 1982 hrdí titulom basilica minor. Nachádza sa v nižšej časti vrchu Hostýn a cesta k nej vedie po množstve kamenných schodov. Postupným kráčaním na vrchol máte pocit, že stúpate k nebu – čo bolo asi zámerom. Po dosiahnutí cieľa budete stať pred neskoro barokovým až klasicistickým kostolom, ktorý bol do terajšej podoby dokončený v roku 1748. Nad hlavným vstupom, ako aj na mnohých ďalších miestach budete môcť pozorovať podobizeň tzv. Hostýnskej Madony. Zaujímavosťou je, že jej najveľkolepejšie vyobrazenie (nad hlavným vchodom) zabera plochu bezmála 26 m² a pozostáva z 260 tisíc mozaikových skličok dovezených z Talianska.

Čo sa týka histórie, tak kostol slúžil svojmu účelu až do doby tzv. jozefínskych reforiem (1784), kedy bol odsvätený a de facto zrušený. Tejto udalosti predchádzal ešte požiar v roku 1769, ktorý bol zapríčinený zasiahnutím stavby bleskom. Avšak následky tejto pohromy boli pomerne rýchlo odstránené. Chrám po reformnom období postupne chátral až do 19. storočia, kedy sa začala jeho postupná obnova a opäťovne bol vysvätený.

S obnoveným chrámom pribudli aj ďalšie stavby. Boli nimi hostinec, veľká ubytovňa, jezuitský kláštor či hned pri chráme stojaca Sarkrandova kaplnka. V roku 1898 tu pribudla aj 15 metrov vysoká kamenná rozhľadňa, ktorej základný kameň bol položený na vyššej časti vrcholu Hostýn v čase návštevy cisára Františka Jozefa I., ako priponienka 50. výročia jeho nástupu na trón. Po vystúpaní kruhového schodiska rozhľadne sa naskytá úchvatný pohľad na mestečko Bystřice pod Hostýnem a úrodnú rovinu Hané. Súčasťou rozhľadne je aj kaplnka. Chybíckou krásy je len prítomnosť veternej turbíny hned pri rozhľadni, ktorá narúša toto malebné miesto nielen po estetickej, ale aj akustickej stránke. Vyššie spomínané kamenné schodisko bolo vybudované v roku 1909 a spája baziliku s Vodnou kaplnkou, pod ktorou sa nachádzajú vývery prameňov slúžiace pútnikom.

Nájdete tu aj viaceré krížové cesty. Tá najstaršia je postavená od roku 1900 a viedie od tzv. Sarkandrovky až k rozhľadni. Tvoria ju tri jednoduché kaplnky a osem zastavení v podobe kamenných podstavcov s obrazovým reliéfom a krížom. Zvyšné zastavenia sú opäť v podobe kaplniek rôznych stavebných slohov. Od roku 1903 do 1933 tu bola vybudovaná aj ďalšia krížová cesta, ktorej autorom je známy architekt Dušan Jurkovič. Jednotlivé zastavenia sú v duchu valašskej ľudovej architektúry a sú rozmiestnené nepravidelne severovýchodne od bazištny. Posledné zastavenie je v podobe rotundy v areáli cintorína. Zaujímavá je aj tzv. Cesta svetla, ktorá pripomína veľkonočnú udalosť Ježišovho zmŕtvychvstania a tvoria ju základné kamene z rôznych kameňolomov a hornín. Cesta svetla tu pribudla v roku 2010.

Samozrejme nachádza sa tu aj množstvo ďalších sakrálnych pamiatok a nádherných miest. Pokojne tu môžete stráviť celý deň a stále budete mať čo objavovať. Avšak Svatý Hostýn nie je len o pamiatkach, ale hlavne o duchovenstve, ktorého prejavy sú tu na každom kroku. Pútnický kalendár je doslova nabity a púte sa tu konajú počas celého roka takmer štyrikrát – päťkrát do mesiaca. Preto pokial hľadáte niečo čo by vás vnútorné naplnilo, tak možno návšteva tohto pútnického miesta je tým pravým cieľom.

Podrobnejšie informácie o pútnickom mieste získate aj na kvalitne spracovanej webovej stránke www.hostyn.cz.

Alena Perželová

Národné stretnutie mládeže T22 28. - 31. júl 2022 Trenčín

Národné stretnutie mládeže sa v podobných rozmeroch koná po štvrtýkrát. Historicky prvé sa konalo v Ružomberku. Pod Čebrať prišlo v roku 2013 niekoľko tisíc mladých ľudí. Na akcii, ktorá nebola klasickým festivalom s rečníkmi a kapelami zvučných mien, priniesli organizátori do srdca Liptova kus Brazílie. Druhé podobné podujatie sa konalo v roku 2015 v Poprade. Trojdňový program bol zameraný na odkrývanie pokladov. Obsahoval desiatky umeleckých čísel pripravených špeciálne na mieru, ale aj slávenia a modlitby, ktoré sa mladým ľuďom predstavili v ne-tradičnom šate. Pod Tatry prišlo okolo 3 500 mladých ľudí. Do Prešova prišlo okolo 4 000 mladých ľudí. Inšpiráciou pre celonárodné stretnutia sú Svetové Dni Mládeže, ktoré sa po prvýkrát konali v roku 1986 v Ríme na podnet sv. Jána Pavla II. Zámer pripraviť celoslovenské podujatie mladých odsúhlasili biskupi Slovenska. Najbližšie SDM sa uskutočnia v roku 2023 v Lisabone. Slovenskí mladí sa na toto podujatie začnú oficiálne chystať v Trenčíne.

Prečo by ste vy, mladí z našej farnosti mali ísť na T22?

1. Spoznáš tam nových priateľov.

Na Národnom stretnutí mládeže T22 bude mnoho mladých ľudí v tvojom veku, s rovnakými hodnotami. Nájdete tu nových priateľov, s ktorými zostaneš v kontakte aj po stretnutí. Strávite spolu krásny čas. A možno ti to pomôže utužiť aj vzťahy s tvojimi starými priateľmi, ktorých vezmeš na toto stretnutie so sebou.

2. Zažiješ malé Svetové dni mládeže.

Toto stretnutie T22 je pripravené podľa modelu Svetových dní mládeže. Svetové dni mládeže založil svätý pápež Ján Pavol II. Môžeš zažiť, že Cirkev je skutočne živá, má svoje bohatstvo a krásnych ľudí v nej. Ak by sa ti aj nikdy nepodarilo ísť na SDM, lebo sú ďaleko, môžeš ich zažiť na takejto národnej úrovni.

(pokračovanie na str. 8)

? Vy sa pýtate - Hlas srdca odpovedá !

Máte nezodpovedané otázky, týkajúce sa našej viery, liturgie, Svätého písma, sviatosti a pod.?

Chceli by ste sa niečo „k veci“ spýtať našich duchovných otcov ?

Žiadnen problém, práve pre Vás je totiž určená naša pravidelná rubrika: „*Vy sa pýtate - Hlas srdca odpovedá*“.

Napište nám svoje otázky na mailovú adresu caspishlassrdca@gmail.com alebo nechajte v obálke v sakristii nášho kostola; odpoveď zistíme a uverejníme v najbližšom vydaní Hlasu srdca. Na Vaše otázky odpovedá vsdp. Rastislav Polák – vikár.

V aktuálnom vydaní odpovedáme na nasledovné otázky:

Bohuznámy, Košice: Pán dekan, chodím sice do kostola, ale od svojich chlapčenských rokov som neboli na spovedi. Ako dieťa som s tým nemal problém, bolo to o tom, ako som neposlúchal rodičov, ako som sa pobil s bratom, kamárom atď.. Lenže teraz ako mladý muž sa veľmi hanbím spovedať, lebo mám hriechy, a to najmä v intímnej oblasti. Spovedi sa vyhýbam, lebo vyspovedať sa len z takých „priateľských“ hriechov“ je na nič. Prosím, poradte mi, ako prekonáť ostych a poriadne sa vyspovedať, už to veľmi, veľmi potrebujem.

HS: V prvom rade sa vám chcem podakovať za túto otázku, lebo zo spovednej praxe viem, že nie ste sám, čo máte takýto problém. Tomáš Kempenský napísal: „Len o toľko môžeme pokročiť, o kolko sa pritlačíme.“ Kto chce rást vo svojom duchovnom a profánnom živote, potrebuje si denne sptytať svedomie, oľtovať svoje hriechy a snažiť sa polepšiť. Sviatosť zmierenia je predovšetkým Božím milosrdenstvom v praxi. Práve v tejto sviatosti dobrotivý Boh nám sprítomňuje svoju lásku, skrže odpustenie našich hriechov a robí to cez vysväteného kňaza, ktorý sprítomňuje v tejto sviatosti samého Krista. Ten, kto odpúšťa, je Boh. Kňaz je sprostredkovateľ milosti, ale tiež je rovnako aj človek slabý so svojimi hriechmi, pristupujúci taktiež k sviatosti zmierenia. To by sme mali mať na mysli, že aj kňaz sám prijíma túto sviatosť ako kajúcnik, penitent a nie len ju vysluhuje.

Áno, tak ako človek rastie a starne, vytvára nové vzťahy, pribúdajú aj adekvátne hriechy. Kňaz vie hned vybadáť, kto je na sv. zmierenia pripravený a kto len rozmysľa čo má povedať alebo nedaj Božie ešte aj zatají hriech. Keď sme sa nehanbili spáchať hriech, nemali by sme sa ani hanbiť hriech vyznať. V prvom rade treba prosiť o silu Ducha Svätého, aby sme vedeli vyznať všetky hriechy, aj ten za ktorý sa hanbíme. Nikdy by sme nemali pristupovať k sv. spovedi s tým: „Čo si ten farár o mne pomyslí?“ Nič si nepomyslí, práve naopak, každý kňaz ocení otvorenosť penitenta a to, že ten človek, ktorý pred ním kľačí sa chce napraviť, zmeniť, polepšiť. Aj kňaz ako človek si prechádza vo svojom živote rôznymi skúškami, svojimi slabosťami, pádmi, práve preto vie pochopiť ľudí na druhej strane mriežok.

Prajem vám, aby ste nabrali odvahu a silu vyznať sa zo svojich hriechov, vedomý si podstaty sv. zmierenia, o ktorej sme hovorili vyššie. Pomoddite sa pred sv. spovedou aj za kňaza, ktorý vás bude spovedať, aby ho Pán viedol a vy aby ste skrže neho pocítili dotyk živého Boha, ktorý aj za vás položil svoj život a skrže kríž nám všetkým priniesol odpustenie a spásu.

Rastislav Polák – vikár

Pesničky, ktoré v JKS nenájdete:

V tomto čísle starobylý hymnus k úcte Duchu Svätého, nazývaný aj Turičný hymnus – známy ako Turičná sekvencia:

Príd, Duchu Svätý tvorivý

Príd, Duchu Svätý, tvorivý
príd svojich verných navštíviť,
naplň nám srdcia milosťou,
ktoré si stvoril múdrošťou.

Tešiteľom si nazvaný,
dar Boží z neba nám daný,
zdroj živý, láska, oheň v nej
i pomazanie duchovné.

Ty, darca darov sedmorých,
prst Boží v dielach stvorených,

ty, prislúbenie Otcovo,
dávaš reč, slovo Pánovo.

Osvieť nás, ducha posilňuj,
do sŕdc vlej lásku ohnivú,
ked telo klesá v slabosti,
vzpriamuj ho silou milosti.

Pred nepriateľom ochráň nás,
svoj pokoj daj nám v každý čas,
nech vždy pod tvojím vedením
vyhneme vplyvom škodlivým.

Nauč nás Otca poznávať
a jeho Syna milovať
a v teba, Ducha obidvoch,
daj veriť vždy, vo všetkých dňoch.
Amen.

BIBLICKÝ ZEMEPIS

Celé veľkonočné obdobie sme počúvali pri svätých omšiach čítania zo Skutkov apoštolov. Skutky apoštolov sú piatou knihou Nového zákona, opisujúcou vznik a šírenie prvotnej kresťanskej cirkvi, najmä činnosť a aktivity apoštolov Petra a Pavla v 30. a 40. rokoch 1. storočia n. l.. Dielo je doslova popretkávané zemepisnými názvami – mestami, kde apoštolí šírili kresťanstvo. Spomenúť všetky, aj keď len dvoma – troma vetami v jednom článku by bolo veľmi, veľmi povrchné, a to nie je našim cieľom, snáď niekedy nabudúce. My sme si vybrali za všetky jedno – *Antiochiu – kolísku kresťanskej Cirkvi.*

označujúci sa často ako Sýrčania, a tak tu majú podobný úkaz ako v našich končinách – dvojité názvoslovie. Antakyu nájdete na mapách dvoch štátov - sýrskej, aj tureckej. Toto mesto bolo po prvej svetovej vojne pričlenené Sýrii ako časť francúzskeho územia, Atatürkovi sa podarilo pred vypuknutím vojny druhej získať celú oblasť Hatay. Napätie je cítiť vo vzduchu aj dnes, Sýria totiž vytrvalo požaduje zvrchovanosť nad oblasťou.

mesto Antakya

Trochu história

Antiochia, gr. Antiocheia – mesto v Malej Ázii, založené na ľavom brehu rieky Orontes (dnes Asi) v roku 301 p.n.l. sýrskym kráľom Seleukom I. Nikatorom na križovatke obchodných ciest medzi Malou Áziou a Sýriou a nazvané podľa jeho brata. Antiochia bola jedným z najvýznamnejších miest helenistického sveta, hlavné mesto seleukovskej ríše. V roku 64 pred n. l. sa Antiochie zmocnili Rimania, stala sa hlavným mestom rímskej provincie Sýria a sídlom rímskeho miestodržiteľa. V rímskom období mesto prekvitalo (tretie najväčšie mesto Rímskej ríše). V kresťanskom období tu vznikla prvá kresťanská obec, Antiochia sa stala sídlom kresťanského patriarchu, tu boli stúpenci Kristovho učenia prvýkrát označení ako kresťania (Christianoi), stala sa centrom ranokresťanskej teológie (antiochijská škola). Pôsobil tu svätý Pavol z Tarsu. Po sérii zemetrasení a po dobytí perzskými vojskami v 6. storočí mesto veľmi upadlo. Z východnej byzantskej metropoly zostali iba trosky. Čoskoro sa však Antiochia vrátila pod byzantskú nadvládu a stala sa opäť prosperujúcim mestom. Začiatkom 7. storočia ju znova dobyli Peržania a v roku 638 natrvalo Arabi. Počas veľkej byzantskej ofenzívy sa v roku 969 dostala Antiochia opäť do rúk kresťanov. V roku 1 085 padlo mesto do vlády Turkov, kym v roku 1 097 počas prvej križiackej výpravy bolo dobyté križiakmi a stalo sa centrom jedného z križiackych štátov, Antiochijského kniežatstva. Svoju vládu si udržali križiaci v meste zhruba do roku 1 268.

Súčasnosť

Dnes by ste mesto pod názvom Antiochia hľadali márne, z Antiochie sa stala Antakya a je najväčším mestom tureckej provincie Hatay (názov Hatay je novodobým konštruktom názvu Antiochia z chetitštiny). Inak je to mesto ako hociktoré iné v Turecku, rozložené po oboch brehoch rieky Asi s množstvom mešít a minaretov. Dnes má toto mesto z pôvodného pol milióna obyvateľov len asi dvestotisíc, z toho asi polovica je Turkov, druhú polovicu tvoria Arabi,

Interiér hotela s pohľadom na historické artefakty

Bohatá história dýcha na vás doslova na každom rohu a zanechala v meste stopy v podobe vzácných pamiatok. Mnohé z nich teraz môžete dokonca obdivovať cestou z hotelovej izby. V roku 2019 tu totiž otvorili **The Museum Hotel**, pri ktorého výstavbe objavili obrovské množstvo historických artefaktov a zakomponovali ich priamo do budovy. V hoteli tak vystavujú tisícky muzeálnych predmetov z trinástich rôznych kultúr vrátane najstaršej mramorovej podobizne boha Erosa. 70-centimetrová socha pochádza z obdobia okolo roku 200. Vidieť môžete aj pozostatky rímskych kúpeľov z 5. storočia alebo najstarší mór v Antakyi, ktorý pochádza z 3. storočia pred Kristom. V podzemí je vystavených niekoľko vrstiev archeologických nálezov, ktoré siahajú až do obdobia helenizmu. „Pozerať na toto miesto len ako na hotel je trochu nefér. Ide o živé múzeum a na rozdiel od iných podobných inštitúcií tu máme pozostatky nie z jedného, ale hned z niekoľkých storočí. Vojdete v podstate do časového tunela a zistíte, ako ľudia kedysi žili,“ hovorí Sabiha Ausfurogluová, šéfka miestnej turistickej a hotelovej asociácie, ktorej rodina hotel vlastní. Architekti projektu tak vytvárali nielen päťhviezdičkové ubytovanie a hotelové služby vrátane piatich reštaurácií a barov a obrovského strešného wellness centra,

The Museum Hotel

ale museli myslieť aj na to, ako hostom sprístupniť nálezy. Darí sa im to vďaka skleneným panelom a sérii chodieb a mostíkov ponad archeologické náleziská. Vďaka nim môžete kedykoľvek obdivovať aj najvýznamnejší nález - mozaiku zo 4. storočia. S plochou 1050 m² je zrejme najväčšou na svete.

V meste nájdete Hatayské archeologické múzeum s antickou mozaikou, jedinečnou vo svete. Antiochijské mozaiky sú zoskupením viac ako 300 mozaikových podlág, vytvorených okolo 3 storočia n. l. a objavené počas archeologických vykopávok v rokoch 1932 až 1939. V Hatayskom múzeu je umiestnená asi polovica mozaík. Druhá polovica sa nachádza v múzeach a univerzitách v USA. Čo sa týka dizajnu, mozaiky siahajú od realistických výjavov až po čisto geometrické vzory. Antiochijské mozaiky boli vytvorené v dobe a na mieste medzi odlišnými umeleckými štýlmi. Reprezentujú spojenie medzi umeleckými štýlmi starovekého Grécka a Ríma a umením ranného kresťanstva.

Hatayské archeologické múzeum

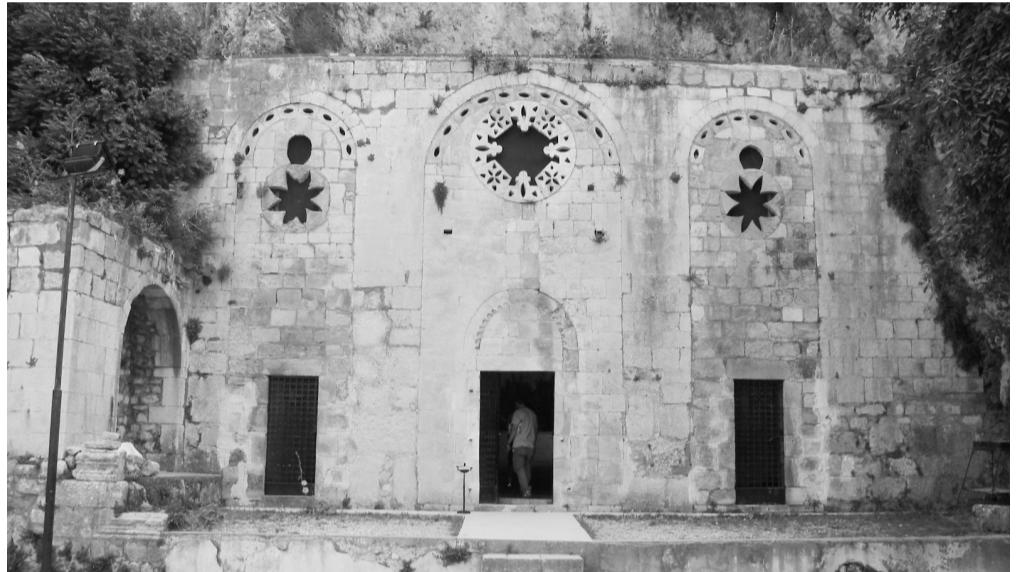
Za pozornosť určite stojí obrovská skalná busta, vytesaná do skaly a vedľa nej malá socha človeka, ktorý sa pozera na mesto. Predpokladá sa, že busta znázorňuje podobizeň mytologickej postavy Chárona – prievozníka mŕtvych duší cez rieku Styx do podsvetia.

Busta prv. Chárona

A na záver to najlepšie... Z hľadiska nášho kresťanského cítenia má však najväčší význam Kostol svätého Petra, skalný kostol pravdepodobne zo 4. alebo 5. storočia na okraji Antakye. Predpokladá sa, že patrí medzi najstaršie kresťanské chrámy na svete. Ide zároveň o jedinú zachovanú kresťanskú stavbu Antiochie. Podľa legendy ju údajne postavili prví apoštoli, možno sám apoštol Peter okolo roku 40. Podľa inej legendy sa založenie kostola pripisuje svätemu Lukášovi. Kostol je však zasvätený svätemu Petrovi, ktorý pôvodne pôsobil v oblasti Antiochie a Malej Ázie. Podľa tradície sa v chráme zhromažďovalo prvé kresťanské spoločenstvo okolo svätého Pavla, Barnabáša, Petra a potom okolo prvých biskupov mesta. V roku 1963 pápež Pavol IV. kostol vyhlásil za pútnické miesto. V súčasnosti slúži ako múzeum a od roku 2011 je na zozname predbežných pamiatok svetového dedičstva UNESCO.

Alena Perželiová

Kostol svätého Petra v meste Antakya

PRÍĎTE MEDZI NÁS

Radi píšete? Máte „básnické črevo“? Ste komunikatívni? Obetujete časť svojho voľného času farským aktivitám?

Tak neváhajte, staňte sa členom redakčnej rady nášho farského časopisu Hlas Srdca a pomôžte spestriť a skvalitniť jeho obsah. Podielajte sa činorodo na živote našej farnosti. Veľmi radi vás medzi nami privítame. Skontaktovať sa s nami môžete telefonicky, v sakristii, mailom – oslovté pána vikára Poláka, pána kaplána Bundu alebo kohokoľvek z redakčnej rady.

3. Spoznáš bohatstvo našej Cirkvi.

Nebude to len o svätých omšiach, ale T22 ti chce ponúknuť skutočne celé bohatstvo našej Cirkvi, ktoré nám ponúka. Možno si o mnohých veciach doteraz ani nepočul a zapáčia sa ti. Svätá omša, liturgia, chvály, ranné modlitby, adorácia, modlitebná vigília, noc modlitby či krížová cesta... Takisto budeš mať možnosť pristúpiť ku sviatosti zmierenia alebo využiť službu ucha a porozprávať sa. Stretneš mnohých zasvätených, kňazov, biskupov, ktorí tiež svedčia o tom, že nás Boh je skutočne živý Boh.

4. Naučíš sa nové veci.

Čakajú ťa aj katechézy či workshopy, na ktorých sa dozvieš veľa nových vecí, prehľbiš sa vo viere, rozšíriš si obzory. Budeš môcť priložiť ruku k dielu, prispeť svojou troškou a zároveň nájsť to, čo ťa zaujíma. Alebo môžeš spoznať rôzne formy zasväteného života na takzvanom EXPO povolení. Rehoľníci ťa prekvapia svojou kreativitou! A ver, že si bude z čoho vyberať!

5. Zabaviš sa.

Rozhodne to nebude žiadna nuda! Národné stretnutie mládeže je plné smiechu a skutočnej radosti, ktorá pramení v srdci. A zdrojom tejto radosti je sám Boh a blížni okolo teba.

6. Povzbudíš sa vo viere.

T22 je kresťanské stretnutie, ktoré chce inšpirovať tvoj život viery. Že ťa viera nebabí a príde ti nudná? Tak príď na Národné stretnutie mládeže T22 a pochopíš, že naša viera je farebná, krásna, živá, ale rozhodne nie nudná! A objavíš jej krásu.

7. Dostaneš mnoho impulzov pre svoj ďalší život.

Toto nie je stretnutie, na ktoré zabudneš, len čo sadneš do vlaku smerom domov. Zážitky, nové skúsenosti, vzťahy, impulzy, prehľbenie viery a všetko, čo sa tam udeje, bude v tvojom srdci znieť možno aj celé roky.

MODLITBA za T22

Modlite sa spoločne doma, v rodine, na internáte, prípadne na Vašom stretnutí za T22. Všetko má úspech len vtedy, keď sa pripravuje a realizuje s Božím požehnaním a preto má modlitba najvyššiu cenu. Okrem osobnej modlitby, sa môžete modliť aj oficiálne modlitbu za T22 (nielen mladí, ale všetci). Takto sa môže pripojiť k modlitbovému spoločenstvu za národné stretnutie mládeže každý z nás:

“Vzkriesený Ježiš, ty si živý Boh, prítomný medzi nami, a dávaš nádej tomuto svetu. Svojím dotykom nás napĺňaš novou mladosťou a darúvaš nám život.

Ty si tu a miluješ nás.
Ďakujeme ti, že svätosťou obnovuješ srdce svojej Cirkvi.

Umožni mladým stretnúť Krista v mladej Cirkvi, zažiť spoločenstvo medzi sebou navzájom okolo ich pastierov a roznieť v nich túžbu „vychádzať zo seba“ a prinášať evanjelium do sveta.

Pane, nech nám tvoje srdce pomôže milovať a vidieť ako ty. Daj nám milosť byť Cirkvou, ktorá denne čerpá silu z Božieho slova a Eucharistie.

Prosíme ťa, na príhovor Panny Márie požehnaj Národné stretnutie mládeže, všetkých organizátorov, účastníkov, dobrovoľníkov a celý jeho priebeh.

Žehnaj Sväteho Otca a našich otcov biskupov, mladých a všetok ľud tvojej Cirkvi.
Amen.”

My v redakcii Hlasu Srdca veríme, že mnohým mladým sme nepribrážili nič nové a už sa aktívne chystajú na toto krásne prázdninové podujatie. U Pána vyprosueme hojnú účasť mládeže z našej farnosti.

Spracovala Alena Perželová

Opäť o jednej úžasnej appke

Znova sa potvrdilo, že mobil a internet sú dobrými sluhami a zlými pánnimi, čiže keď ich používame s rozumom a miernosťou, môžu byť veľmi užitočné a praktické.

Takže opäť upierame vašu pozornosť na jednu skvelú aplikáciu do mobilu či tabletu s názvom Ruženec pre Slovensko. Aplikácia bola vytvorená v spolupráci s rádiom Lumen a ponúka modlitby posvätného ruženca, litánie, krížovú cestu, korunku Božieho milosrdenstva a ďalšie modlitby so zvukovou nahrávkou a textami.

Určite nezanedbatelným benefitom aplikácie je možnosť jej využívania offline a tak je výbornou pomôckou na rozjímanie kdekoľvek, či už v aute, doma, na cestách.

Pri svätých omšiach sa osobitne okrem modlitby za kňazov, modlíme už aj za Synodu. Čo to je? Aká je história tohto procesu?

Čo je synoda a aká je jej úloha?

Vo všeobecnosti je synoda biskupov v Rímskokatolíckej cirkvi poradným orgánom rímskeho pápeža. O zriadení Biskupskej synody ako permanentného orgánu rozhodol 15. septembra 1965 pápež Pavol VI. dekréтом Christus Dominus, ktorý je dekrétom o pastorálnej službe biskupov a je najdôležitejším dekrétom Druhého vatikánskeho koncilu.

Slovo "synoda" pochádza z gréčtiny a dá sa preložiť ako "schôdza" či "stretnutie". Synoda je vyjadrením spoločnej cesty biskupov, ich kolegiality. Je to tiež stretnutie sa biskupov so svojím Najvyšším Veľkňazom, aby sa spoločne rozprávali a vymieňali si skúsenosti pri spoločnom hľadaníriešení v otázkach pastorácie.

Synoda biskupov má za úlohu rozoberať otázky predložené na rokovanie a vyjadriť želania, nie však o nich rozhodnúť, alebo výdať o nich dekréty, ak jej v určitých prípadoch nedal moc rozhodovania Rímsky veľkňaz, ktorý v tomto prípade má právo potvrdiť rozhodnutia synody.

Aká je vnútorná organizácia Biskupskej synody?

Synoda biskupov má stály generálny sekretariát, na jeho čele je generálny sekretár, vymenovaný Rímskym veľkňazom, a tomu pomáha rada sekretariátu, pozostávajúca z biskupov, z ktorých jedných volí podľa normy osobitného práva sama synoda biskupov, iných vymenúva Rímsky veľkňaz; avšak úloha všetkých sa končí začatím nového generálneho zhromaždenia. Generálny sekretariát sídli v Ríme.

Okrem toho pre každé zasadanie synody je ustavený jeden alebo viacerí zvláštni sekretári, ktorých vymenúva Rímsky veľkňaz, a vo zverenom úrade zostávajú len do skončenia zasadania synody.

Súčasným generálnym sekretárom je Mons. Mario Grech (od 15. septembra 2020). V minulosti bol jej tajomníkom okrem iného aj slovenský kardinál Jozef Tomko (12. 7. 1979 - 24. apríla 1985).

Kedy sa schádza synoda?

Schádza sa na:

- Riadnom generálnom zhromaždení. Biskupi z celého sveta v širšom zastúpení sa periodicky (v súčasnosti každé 3 - 4 roky) schádzajú, aby diskutovali o aktuálnych otázkach.
- Mimoriadnom generálnom zhromaždení. Biskupi v užšom zastúpení sa schádzajú v určený čas, aby diskutovali o naliehavých tématoch, ktoré vyžadujú rýchlu odpoveď.
- Zvláštnom zhromaždení. Biskupi z jednej geografickej oblasti sa v určený čas schádzajú, aby diskutovali o otázkach spojených s ich regiónom.

SYNODA 2021 - 2023

Sväty Otec František 7. marca 2020 ohlásil XVI. riadne generálne zhromaždenie Synody biskupov, ktoré sa koná na tému: Za synodálnu Cirkev: spoločenstvo, participácia a misia (tal. Per una Chiesa sinodale: comunione, partecipazione e missione).

Tri roky trvajúci synodálny proces, rozčlenený do troch fáz a pozostávajúci z konzultácií, modlitieb a rozlišovania, sa započal 9. a 10. októbra 2021 a vyvrcholí zhromaždením v októbri 2023 v Ríme. Synoda, ktorá sa zakončí zasadnutím biskupov v októbri 2023, neprebieha len vo Vatikáne, ale v každej partikulárnej Cirkvi piatich kontinentov. Jej trojročný harmonogram je rozčlenený do troch fáz: diecéznej, kontinentálnej a univerzálnej:

- Prvá fáza na úrovni partikulárnej cirkvi sa začína v nedeľu 17. októbra 2021 pod vedením diecézneho biskupa. Cieľom tejto fázy je konzultácia Božieho ľudu na základe prípravného dokumentu Sekretariátu synody, ktorý je sprevádzaný dotazníkom a tzv. vademecum (príručka) s návrhmi ako uskutočniť konzultáciu v každej partikulárnej cirkvi. Tieto konzultácie v 1. fáze prebiehajú i na dikastériach Rímskej kúrie (dikastérium je ústredný úrad, súd alebo iná inštitúcia Rímskej kúrie, ktorú pápež zriadil ku správe Katolíckej cirkvi). Na úrovni diecéz rozlišovanie vyvrcholí „predsynodným stretnutím“, z ktorého výstup pôjde príslušnej biskupskej konferencii. Tá sa zíde na istý

čas rozlišovania a urobí syntézu, ktorú do 15. augusta 2022 zašle generálnemu sekretariátu synody (pôvodný termín bol do začiatku apríla 2022, ktorý však Generálny sekretariát v októbri 2021 predĺžil). V septembri 2022 bude zverejnený prvý pracovný dokument Instrumentum laboris (pracovný materiál) a dostanú ho všetky partikulárne cirkvi.

- Druhá fáza (kontinentálna), bude nasledovať od septembra 2022 do marca 2023. Jej výstupy v podobe záverečných dokumentov zo siedmich kontinentálnych oblastí umožnia Generálnemu sekretariátu Synody biskupov vypracovať druhé Instrumentum laboris v júni 2023.
- Tretia fáza: synodálna cesta napokon vyvrcholí v októbri 2023 zhromaždením biskupov v Ríme, podľa procedúr stanovených v konštitúcii *Episcopalis communio* (Biskupské spoločenstvo), vydanej v roku 2018.

Synoda 2021 – 2023 na Slovensku:

Tak, ako na celom svete, aj v slovenských diecézach sa začala Synoda 17. októbra 2021.

Kto je národným koordinátorom synodálneho procesu?:
PaeDr. THLic. Ivan Ružička, výkonný sekretár Generálneho sekretariátu Konferencie biskupov Slovenska

Slovenskí biskupi: „Témou tohto podujatia je „Za synodálnu Cirkev: spoločenstvo, spoluúčasť a misia“ – teda samotná synodálna podstata Cirkvi. Tá spočíva v spoločnom kráčaní, vo vzájomnom počúvaní sa a v načúvaní Ducha Svätého pri ohlasovaní evanjelia. Klúčové slová „spoločenstvo, spoluúčasť a misia“ podciarkujú, že práve ohlasovanie evanjelia je tým cieľom, na ktorého sledovaní máme mať účasť všetci ako spoločenstvo veriacich v Krista. Chceme hľadať odpoveď na otázku ako sa spoločné kráčanie pri ohlasovaní evanjelia dnes uskutočňuje v našej Cirkvi a aké kroky nás Duch Svätý pozýva urobiť, aby sme v tomto kráčaní rástli. Pozývame vás teda na cestu dialógu a dôvery vo vedenie Ducha Svätého!“

Aktuálne na Slovensku: Synodálny proces na Slovensku (prvá fáza) sa vo všetkých diecézach a eparchiách približuje k svojmu záveru. To znamená, že sa končia konzultácie v spoločenstvách. Postupne sa zberajú výsledky týchto konzultácií. Ide o spracované syntézy za jednotlivé komunity. V diecézach a eparchiách sa pripravuje predsynodálne stretnutie. Na nich sa stretnú v jeden deň spoločenstvá, ktoré spoločne rozlišovali na synodálnej ceste jednotlivé témy. Diecézy a eparchie majú syntézy odovzdať na generálny sekretariát Konferencie biskupov Slovenska do 15. júla.

Synoda v Rožňavskej diecéze:

Kontaktnými osobami sú:

Mons. ICLic. Michal Jenča a Mgr., ICLic. Peter Kovalič.

Z pastierskeho listu Mons. Stanislava Stolárika – rožňavského diecézneho biskupa:

„Synodálna cesta, osvetlená Božím slovom a založená na Tradíciu, je zakorenena v konkrétnom živote Božieho ľudu. V skutočnosti predstavuje zvláštnosť, ktorá je zároveň mimoriadnym zdrojom: jej predmet – synodalita – je aj jej metódou. Inak povedané predstavuje akési stavenisko alebo pilotnú skúsenosť, ktorá umožňuje začať ihneď zbierať ovocie dynamiky, ktorá prináša do kresťanského spoločenstva postupné synodálne obrátenie. Na druhej strane sa treba odvolať na skúsenosti synodality prežívanej na rôznych úrovniach a s rôznym stupňom intenzity: ich silné stránky a úspechy, ako aj ich obmedzenia a ťažkosti ponúkajú cenné prvky pri rozlišovaní smeru, ktorým sa treba ďalej uberať.“

Určite tu ide o skúsenosti, ktoré sa aktivujú na terajšej synodálnej ceste, ale aj o všetky tie, pri ktorých sme už v bežnom živote zažili „spoločné kráčanie“, hoci sme ešte termín synodalita nepoznali alebo nepoužívali. Synodálna Cirkev, ktorá ohlasuje evanjelium, „kráča spoločne“: ako uskutočňujete toto „spoločné kráčanie“ dnes vo vašej partikulárnej cirkvi? Aké kroky nás Duch vyzýva urobiť, aby sme rástli v našom „spoločnom kráčaní“?“

MODLITBA ZA SYNODU

Sme tu pred Tebou, Duch Svätý:
zišli sme sa v Tvojom mene.

Ty si nás pravý radca.

Príď k nám,

stoj pri nás,

vstúp do našich sŕdc.

Pouč nás, kam máme ísť,

a ukáž nám cestu, po ktorej treba kráčať.

Nedovoľ, aby sme my, slabí a hriešni,
spôsobili neporiadok.

Nech nás nezvedie nevedomosť.

Daj nám dar rozlišovania,
nech nie sme zaujatí kvôli predsudkom
a falosoňm ľudským ohľadom.

Ved nás k jednote,

aby sme nezišli z cesty pravdy a spravodlivosti,
ale napredovali na púti do večného života.

O to prosíme Teba,

ktorý pôsobíš vo všetkých časoch a na všetkých miestach,
v spoločenstve s Otcom i Synom,
na veky vekov. Amen.

Spracovala Alena Perželová

PREČÍTALI SME ZA VÁS NA WEBE

V tomto čísle z: www.mzk.sk
(Modlitby za kňazov)

JÁN MÁRIA VIANNEY: O SPOVEDI (2. ČASŤ)

(pokračovanie z predošlého čísla)

Doteraz sme hovorili o podmienkach dobrej spovede. A teraz sa zamyslite, či tieto podmienky sprevádzali všetky vaše predchádzajúce spovede. Ak by ste došli k záveru, že ste sa zle spovedali, tak nestrácajte čas, ale čím skôr sa pouislujte napraviť zlo.

A teraz vám poviem, akým spôsobom možno zhrešíť proti týmto znakom dobrej spovede, čiže ukážem vám, kto sa zle spovedá.

Istá osoba žila dlhý čas nábožne a verne si plnila kresťanské povinnosti. Zlý duch ju pokúšal na hriech – a ona zarmútilla Boha. Teraz sa blížil sviatok, keď ona normálne pristupovala k Stolu Pánovmu. Chce teda aj v tomto prípade tak urobiť, lebo sa bojí, že budú o nej hovoriť, že sa pokazila. Bojí sa tiež, ak vyzná tento ľahký hriech, tak spovedník bude mať o nej zlú mienku. Zatají teda tento hriech a tak pristupuje k svätému prijímaniu. A týmto spôsobom, neraz celé roky, sa tiahne reťaz svätokrádeží.

Zle sa spovedá ten, kto nechce napraviť krivdu, ktorú niekomu spôsobil – hoci to môže urobiť. Zlé sú spovede aj ženy alebo dievča, ktoré udržuje nebezpečný vzťah a nechce ho ukončiť.

Takíto ľudia sa najčastejšie nepriznajú k vine a pri spovedi ukrývajú svoje hriechy. Kto zatajuje hriechy, ten nechce oklamať kňaza – chce oklamať samého Boha, a to je predsa nemožná vec. A zatial prudké vzrušenia predstavujú ľudia často pri spovedi ako obyčajnú netrpezlivosť; rozhovory skutočne nemorálne a vzbudzujúce pohoršenie – ako trochu príliš slobodné výpovede; žiadostivosť a nemravné skutky – ako menej slušné dôvernosti; veľké krivdy – ako drobné nespravodlivosť; prehnánu lakomosť – ako trochu väčšiu naviazanosť na pozemské dobrá. Z toho pochádza celé pásmo svätokrádeží.

Niekterí sa vyznávajú len všeobecne. Spovedník sa ich pýta: „Neurážali ste

Boha v myšlienkach pýchou, prázdnotou, pomstou alebo nečistotou? Predsa dobre viete, že i myšlienkami možno Boha ľahko uraziť, zvlášť, ak sú myšlienky nemravné a neodháňame ich.“ – Možno, odpovedá penitent, ale nepriznáva si to. – Ďalej sa spovedník pýta na počet hriechov, hoci približne. Kajúcnik hovorí: „Ach, chcete, aby som si pamätal všetky hriechy z celého roku? To nie je možné!“ – Drahý Bože, koľko kvôli tejto ľahkomyselnosti býva svätokrádežných svätých spovedí!

A aj preto sa ľudia zle spovedajú, že nepovedia okolnosti, ktoré menia podstatu hriechu. Hovoria napríklad: opil som sa, ohováral som blížneho, spáchal som hriech proti čnosti čistoty, hneval a pomstil som sa. Keby spovedník nekládol otázky, bolo by po všetkom, ale kňaz sa pýta: Kolkokrát to bolo? Spáchal si nejaký hriech v kostole? Alebo v prítomnosti tvojich detí? Tvojich pracovníkov? Bolo pri tom mnoho ľudí? Či utrpelo dobré meno blížneho tvojim ohováraním? Dlho si sa zaoberal myšlienkami pýchy? Či myšlienky proti čistote sprevádzala snaha spáchať hriech? Či si tento alebo iný hriech spáchal z nepozornosti, alebo vedome a zlostne? Nespáchal si jeden hriech za druhým, pričom si si myslí, že je to všetko jedno, či sa spovedáš z malého počtu hriechov, alebo veľkého? – Ó, môj Bože, čo si myslieť o takejto príprave! Ich vyznanie hriechu bolo polovičaté, preto im musel položiť tisíce otázok. Kde sú hriešníci, ktorí skutočne oplakávajú svoje viny?

Často sa zahaľujú aj okolnosti hriechov. Ohovárania, zlostná kritika, osočovanie, sa označuje napr. ako „neužitočné vyjadrovanie sa o blížnom“, pričom nechceme priznať, že všetko toto pochádza z pýchy, zo závisti, z nenávisti a urážky. Nehovorí sa tiež, akú veľkú škodu sme spôsobili dobrému menu blížneho. Spovedajte sa, že ste zle hovorili o ľuďoch, a nie menovite, o kom ste tak hovorili; nechcete sa priznať, že ste vystupovali proti svojmu duchovnému pastierovi alebo proti inej osobe zasvätej Bohu - osobe, ktorej dobré meno je zvlášť dôležitou vecou. Nehovoríte, či to bolo osočovanie a klamstvo. Spovedáte sa, že „ste vystupovali proti viere a morálke“, ale zamilčíte tú okolnosť, že ste chceli otriasť vieri

mladej osoby preto, aby ľahšie súhlasila a podľahla vašej žiadostivosti. Rozprávali ste jej, že nie je v tom nič zlé, že sa ne treba z toho spovedať. Alebo – dievča sa sťažuje, že sa tak obliekala preto, aby sa pripodobnila iným, ale nedodá, že mala zámer vzbudzovať v nich zlé túžby. Otec hovorí, že chodil do krčmy, že sa opil, ale mlčí o pohoršení, aké dal celej rodine. Všeobecne, keby sme chceli zachádzať do podrobností, videli by sme, koľko spôsobov dokážu ľudia používať, aby sa v lepšom svetle predstavili pri spovedi. Niektorí sa to pokúšajú dosiahnuť tónom hlasu a isté hriechy hovoria tak ticho, aby ich spovedník nepočul. Najprv sa spovedajú z ľahkých hriechov. Hovoria, napr.: „neprežehnal som sa ráno a večer svätenou vodou, bol som roztržitý pri modlitbe“ a pod. A keď už týmito drobnosťami akoby uspia pozornosť spovedníka, vtedy stíšeným hlasom rýchlo vymenujú ľahké hriechy. Pravda, môžete týmto spôsobom vylúdiť rozhrešenie, ale Boha neoklamete – On toto rozhrešenie nepotvrdí. Nakoniec sami musíte priznať, že takáto spovede neprináša vášmu svedomiu pokoj, že sa po nej necítite šťastní a vnútorne spokojní. Keď chcete zahlušiť svedomie, hovoríte si, že neskôr napravíte svoje spovede, že sa zo všetkých hriechov vyspovedáte znova.

Nahováraš si, priateľ, že niekedy sa zmieriš s Bohom. Musíš však žiť v strachu, lebo možno už nebude času na toto zmierenie, lebo možno ta smrť zaskočí nečakane, pohrúženého v týchto svätokrádežiach. Zvyčajne nakoniec ich výsledkom sa ukazuje zatvrdnutosť srdca a zúfalstvo v hodine smrti. Čo máte robiť, aby ste unikli takému obrovskému neštastiu? Napravte rýchlo predchádzajúce spovede úprimným a úplným vyznaním hriechov. Ak to neurobíte, Boh ich kedysi vyhlásí pred celým svetom. Ak ich vy sami vyznáte, upadnú do večného zabudnutia. A bojte sa toho, aby vás v hodine smrti neprepadol zúfalstvo. Spomeňte si na Ananiáša a jeho ženu, ktorí padli mŕtvi k nohám sv. Petra kvôli klamstvu. Použite teda pokyny, ktoré som vám podal, a nájdete s spovedí odpustenie hriechov, pokoj duše, a život večný v hodine smrti.

(pokračovanie v budúcom čísle)

Rozhovor pri káve s ...Cyrilom a Katkou Žolnírovčami)

V aktuálnom čísle sme na kávu pozvali Cyrila a Katku Žolnírovcov – neskorov života našej farnosti, bez ktorých, si dovolím povedať, si už jej fungovanie ani nevieme predstaviť, ale nielen bez nich - členovia tejto rodiny a aj rodiny Kántorovej sa aktívne podieľajú na fariskom dianí v Rimavskej Sobote:

HS: Dnes vnímame taký zvláštny fenomén – z rodiny chodí do kostola len jeden partner alebo chodia do kostola len deti a pod., skrátka len niekto z rodiny. Vy sa však tak úžasne dopĺňate a žijete aktívnym kresťanským životom celá rodinka. Nedá mi preto nespýtať sa, ako ste sa zoznámili, ved' to muselo byť v časoch hľbokej totality? Bol vzťah k viere rovnaký od začiatku u obidvoch alebo bol na začiatku jeden z Vás takým väčším „ťahúňom“?

Zoznámili sme sa v kostole – na chóre. Naše rodiny boli rímskokatolíckeho vyznania.

Rodičia, starí rodičia i prarodičia z oboch strán boli aktívni veriaci, t. j. pravidelne sme sa doma modlili, navštevovali kostol a boli nápadom kňazom aj veriacim. Keďže sme obaja radi spievali, vždy sme chodievali na chór, kde sme spievali počas svätych omší a tiež Pašie. Myslíme si, že sme obaja ďahali ten pomyselný povraz jedným smerom. V decembri 1973 sme nacvičovali vianočnú akadémiu, počas ktorej sme sa zblížili a začali sme spolu chodiť. V tom čase tu pôsobil ako kaplán vdp. Štefan Opálka. On prišiel s nápadom inštalovať vo svätyni dva veľké vianočné stromy. Tento jeho nápad sa stal tradíciou a odvtedy som každé Vianoce zabezpečoval veľké vianočné stromy, najprv dva no pozdejšie už iba jeden. Táto tradícia pretrvala až doteraz. Okrem toho sa ozdobovali aj bočné oltáre, na ktoré bolo treba okolo 12 stromčekov. V roku 1995 sa nám naskytla možnosť zakúpiť v Poľsku umelé stromčeky a doviest ich pre nás kostol a tieto sa používajú doteraz.

HS: Prezradte nám, ako to bolo vo Vašich mladých rokoch – kde ste pracovali, aké to bolo, keď prišli detičky, ako ste praktizovali vieru, keď sa to „neno-

silo?“ Ako ste svojim deťom začali vstrepovať lásku k Bohu?

Kedže bolo o nás známe, že sme ľudia „kostolní“, naša svadba a sobáš v kostole spôsobil v meste turbulencie a pre nás problémy. Stali sme sa ľuďmi druhej kategórie, čo nám dávali pocítiť aj v práci. Ja som pracoval na Strojovej a traktorovej stanici v Rimavskej Sobote ako zásobovač a Katka v Poisťovni, neskôr v Mäsokombináte. V októbri 1974 po našej svadbe bol založený Mládežnícky ruženec, ktorého som sa stal horliteľom. Postupom času som sa stal farským horliteľom a v súčasnosti máme 11 ruží dospelých a jednu detskú ružu. V roku 1975 sa nám narodila dcéra Katarína, v roku 1976 dcéra Zuzana a v roku 1983 syn Cyril. Už od útleho detstva sme vodievali deti do kostola na sv. omšu a všetky akcie, ktoré sa v kostole konali. Deti sa postupne zapájali do všetkých akcií spolu s nami, chodievali sme na púte či do Úhornej alebo na Staré Hory a tým sa u nich budoval vzťah k Bohu a Cirkvi. Ako sa naučili hovoriť, učili sme ich detské modlitbičky a spolu sme sa doma modlili.

HS: Myslím, že Vy by ste už mohli aj kroniku našej farnosti napísati. Priblížte, prosím, našim čitateľom, historiu našej farnosti – akí kňazi pôsobili v našej farnosti, čo sa s nimi stalo, aká bola spolupráca s duchovnými, udržiavali ste s nimi aj bližšie vzťahy v súkromí, resp. aj po ich odchode inam? Alebo aj ďalšie rozhodujúce momenty života farnosti v predchádzajúcich rokoch... Ja sa priznám, že som začala žiť tak intenzívnejšie kostolom až za čias nebohého vdp. Dluhoša...

Je pravda, že od mladých rokov sme obdivovali aktívne spolupracovali s kňazmi v našej farnosti. Oni nás dokonale poznali a dôverovali nám aj v tých „zložitých“ časoch a my sme sa zdokonaľovali v otázkach viery. Za obdobie nášho života vo farnosti sa tu vystriedalo množstvo kňazov a každý z nich zanechal svojím životom a pôsobením hmotné, ale hlavne duchovné dobrá pre veriacich.

My si spomíname na týchto kňazov: Vdp. Cisárik, Loja, Mikóczi, Szécsi, Kostolný, Opálka, Mics, Blahovský, Salay, Feduš, Szmuda, Dluhoš, Paulíček, Miskei, Krajč, Vadkerti, Szabó, Feledi, Kuric, Farkaš, Zsóka, Gallo, Bariak, Kocúr, Markotán, Raček, Kovalič, Andrek, Kuchár, Horvát, Patrik Balázs, Štefan Baláž.

Z histórie našej farnosti a tiež z našej vlastnej skúsenosti je potrebné spomenúť pátra Pavla Kaľavského SJ, ktorý pôsobil v našej farnosti v rokoch 1968-69. Po uvoľnení pomerov začal organizovať big-beatové sv. omše v kostole a rôzne mládežnícke stretnutia na fare. Bolo to niečo nové, čím získaval veľa mládeži a preto mu úrady zobraли súhlas pôsobiť v pastorácii a preložili ho do Čiech, kde pracoval ako údržbár v sociálnom ústave pre postihnuté deti a dospelých až do roku 1989. Podobný osud stihol aj pátra Štefana Podolinského SJ, ktorý v tých časoch aktívne organizoval duchovné cvičenia pre mládež v súkromí. S pátrom Kaľavským sme udržiavali veľmi úzke kontakty, lebo kedže začal pôsobiť vo farnosti Číž a slúžil sv. omše v kultúrnom dome, naše deti a my sme tri roky chodili každú nedelu a sviatok hrať a spievať na sv. omše. V týchto dňoch je 25 rokov od púte do Ríma za sv. Otcom Jánom Pavlom II., ktorú sme zorganizovali pre rodiny našej farnosti. Iniciátorom bol páter Kaľavský, ktorému neumožnili v r. 1969 vystečovať do Ríma a z hranice ho vrátili. Na tejto púti sme zabezpečili pre celý autobus stravovanie vo vlastnej rézii.

Od roku 1991 sme boli nápadom pátrovi Podolinskému, ktorý zakladal stálu poklonu Oltárnej sviatosti na Osuší, finančnou a materiálnou pomocou. V rokoch 2007 až 2010 som každý mesiac vždy 17. deň o 17,00 hodine vozil 9 osôb farským autom na celonočnú poklonu na Osušie.

Od októbra 1990 do augusta 2009 pôsobil v našej farnosti vdp. Jozef Dluhoš. Počas tohto obdobia sa vybudovala pivnica pod ZUŠ, zrekonštruovala sa svätyňa v kostole a prebudovala fara. Od r. 2002 sme pravidelne organizovali „Plesy kresťanských rodín“ ktoré boli veľmi oblúbené a účasť na nich bola vždy veľmi veľká.

Napríklad, keď tu pôsobil v roku 1999 pán kaplán Bariak, začali sme organizovať „Dobrú novinu“, ktorá sa organizuje doteraz. Z mnohými z týchto kňazov udržujeme kontakty doteraz a za zosnulých sa modlíme. S p. kaplánom Kocúrom sme zorganizovali v apríli 2008 púť do Sanktuária Božieho milosrdstva. Z Rimavskej Soboty sme vycestovali na dvoch autobusoch a zúčastnili sme sa otvorenia slovenskej kaplnky.

HS: Aké je to dnes, čo všetko obnáša aktívna pomoc vo farnosti, ako prebieha Váš všedný deň práve z pohľadu „plnenia pracovných farských úloh“?

- Spolok svätého Vojtecha – kalendáre od r. 1990
- Organizovanie lektorských služieb od r. 1992
- Udržiavanie dvora po orechom od r. 2003
- Katolícke noviny od r. 2005
- Služba kostolníka od r. 2007

Začíname tým, že každé ráno o 5:45 h otvárame s manželkou kostol. Keďže sme dôchodcovia, sme stále k dispozícii, aj na plnenie nepredvídaných úloh, ktoré sa či už vo farnosti, alebo v rodine vyskytnú.

HS: Vaše tri deti, čo si ja pamätám, boli tiež veľmi aktívne vo farnosti – Zuzka založila spevokol, našla si životného partnera, ktorý ako aj jeho rodina žijú bohatým kresťanským životom, pamätám si Cyrila, Katku už menej. Priblížte nám, ak to teda nie je tajnosť, kde sú, kde žijú, či sa podielajú na živote svojich farností... Ako sa vám podarilo tak úspešne v nich vystopovať vzťah k Bohu?

Túto informáciu treba upresniť. Mládežnícky spevokol založila 1. 4. 1990 Mariana Adamčíková (vtedy študentka SEŠ), dnes matka štyroch detí, ktorá býva v USA – Colorado. Naše deti sa aktívne zúčastňovali všetkých akcií v spevokole. My rodičia sme ich od prvej chvíle aktívne podporovali finančne aj organizačne (názov spevokolu, logo spevokolu, šály, DVD, hudobné nástroje, noty a ďalší potrebný materiál.) 14. – 16. augusta 1991 sme zorganizovali púť na 6. Svetové stretnutie mládeže so sv. Otcom Pápežom Jánom Pavlom II. v Czenstochowej.

Ked' Mariana odišla na štúdia, vedenie spevokolu prevzali Katka a Zuzka. Po štúdiách v B. Bystrici na ekonomickej fakulte sa Katka nakrátko vrátila do R. Soboty. V súčasnostižije a pracuje vo Frankfurte/n Mohanom, kde je aktívna v nemecko - slovenskej farnosti. V r. 2021 mala slávnosť zasvätenia, ktorou bola prijatá do stavu Ordo Virginum. Zuzana sa po štúdiách na konzervatóriu v B. Bystrici vrátila do R. Soboty, kde žije a pracuje ako učiteľka v ZUŠ. Je kantorkou, vedie spevokol a malý detský orchester. Spolu s manželom Jozefom vychovávajú štyri deti a pravidelne všetci účinkujú na svätých omšiach. Syn Cyril vyštudoval právo a neskôr VS MU – divadelné herectvo. V súčasnosti žije s manželkou a dvomi deťmi v Rakúsku. Pracuje ako moderátor, starejší – mladejší na svadbách a ako herec na voľnej nohe.

HS: Samozrejme, nemôžem opomenúť Vaše vnúčatá (aspoň tie štyri, ktoré poznám), tie odmalička žijú vo vzťahu k viere takým spôsobom, že nejeden rodič alebo starý rodič môže o niečom takom len snívať – prosté vidieť za tým nekonečné množstvo lásky, času, obetavosti. Ako to prebiehalo od ich narodenia, čo všetko ste im vštepovali do duší a srdiečok, že dnes sú tam, kde sú?

Pri tejto otázke chceme zdôrazniť, že všetko je to milosť Božia. Kresťanstvo, ktoré sme žili od začiatku nášho vzťahu, bolo našim životným štýlom. Vždy sme prosili Ducha Svätého o vedenie a utiekali sme sa k Panne Márii – sv. ruženec. Naše deti a vnúčatá sme zapájali do všetkého. Všade sme boli spolu a to platí ešte aj teraz. My, kde sa objavíme, všade nás je veľa, lebo sme veľká rodina. Mame skúsenosti od rodičov a starých rodičov, že aj v minulosti veľké rodiny ľahšie riešili všetky problémy.

HS: Ako vyzerá taký Váš duchovný život v rodine, okrem účasti na svätých omšiach? Ako sa spolu modlite, čitate si spoločne zo Svätého písma, zúčastňujete sa duchovných cvičení, púti atď.?

V každodennom živote sa snažíme zachovať poslušnosť Božej vôle. Sú to každodenné sv. omše, spoločná modlitba

sv. ruženca, litánií. Chcem spomenúť aj modlitby za rôzne potreby spoluveriacich, ktorí sa z dôverou obrátia na nás s prosbou o modlitbu. My to potom organizujeme aj s ďalšími veriacimi. Myslíme si, že je to dôležitá aktivita v týchto búrlivých časoch, že si navzájom pomáhamo prežívať rôzne životné skúšky. Obidvaja sme členmi spoločenstva „Korunka za zomierajúceho“ kde nás v prípade potreby oslovia s prosbou o modlitbu Korunky Božieho milosrdstva za zomierajúceho.

HS: A čo hudba? Určite vo všetkých týchto aktivitách vo Vašom prípade zohráva veľkú úlohu. Vnímam Vás ako silne muzikálnu rodinu.

V našej rodine bolo vždy veselo. Veľa sa hralo a spievalo. Manžel hral na akordeóne a husliach. Ja som chodila na akordeón, môj brat Milan hral na dychových nástrojoch. Tak to prešlo automaticky na deti a vnúčatá. Naše finančie vo veľkej miere boli investované do hudobných nástrojov. Katka – akordeón, Zuzka – husle, klavír, organ. Cyril – klarinet, saxofón, bicie, gitara. Vnúčatá: Jakub – klarinet, Filip – flauta, gitara, fújara, Veronika – klavír, organ, fújara, Dominika – klavír, organ, husle. Cyrilove deti sú ešte malé, ale tiež sa to u nich ubera hudobným smerom.

HS: Môžeme sa tešiť, že sa niektoré z Vašich vnúčatiek vyberie cestou zasväteného života?

Na túto otázku je ešte skoro odpovedať. Ak to bude Božia vôle. Dcéra Katarína už žije zasvätený život.

HS: Povedzte, zažili ste aj takú krízu v živote viery? Mali ste niekedy pocit, že sa Pán Boh od Vás vzdialí? Ak áno, ako ste sa s tým vysporiadali?

Na krízu viery si nepamäタame. Do každej rodiny prichádzajú kríže, ktoré musíme niest', ale ak je život založený na pevných Božích základoch, tak aj krízové situácie sa vyriešia dôstojne.

HS: A čo Váš voľný čas, ak ho vôbec máte? Máte aj nejaké špeciálne koničky, ktorým sa venujete?

Náš voľný čas je zameraný na rodinu - deti a vnúčatá. A teraz už vidíme výsledky našich „koníčkov“ a tešíme sa z nich.

HS: Pani Katka, predpokladám, že veľa času strávite pri sporáku – vařením, pečením. Prezradili by ste nám nejaký špeciálny recept na dobré jedlo alebo koláčik?

Ponúkam recept, ktorý má už viac ako 60 rokov a nám stále chutí.

Makové rezy s citrónovou polevou.
Prísady: 6 žltkov, 250 g práškový cukor, 250 g maslo, 250 g mletý mak, 1dcl mlieko, 100 g polohrubej múky, postrúhaná citrónová kôra a šťava z dvoch citrónov, $\frac{1}{2}$ prášku do pečiva a vyšľahaný sneh zo 6 bielkov.

Postup: Žltka a cukor vymiešame, pridáme vymiešané maslo, pridáme mletý mak citrónovú kôru a šťavu z dvoch citrónov, polohrubú múku, prášok do pečiva, mlieko a sneh zo šiestich bielkov. Všetko to jemne premiešame, vylejeme na vymostený plech a dáme pieč pokým nebude cesto na povrchu upečené do zlatista. Po vychladnutí cesta aplikujeme citrónovú polevu.

Citrónová poleva: Hlboký polievkový tanier naplniť po pásik práškovým cukrom, pridať šťavu z dvoch citrónov a $\frac{1}{2}$ polievkovej lyžice teplej vody. Vymiešať do hladka a rozotriť po povrchu upečeného a vychladeného cesta. Polevu nechať zaschnúť. Prajeme dobrú chut'.

Lenže nemám na mysli jablká, banány, jahody & com., aj keď ich výživová hodnota a konzumácia je určite prospiešná pre naše fyzické aj duševné zdravie. Myslím na úplne iné „vitamíny“, o ktorých píše svätý apoštol Pavol v Liste Galatačnom: „Hovorím však: Žite duchovne a nebudete splňať žiadosti tela. Lebo telo si žiada, čo je proti duchu, a duch, čo je proti telu. Navzájom si odporújú, aby ste nerobili to, čo chcete. Ale ak vás vedie Duch, nie ste pod zákonom. A skutky tela sú zjavné: je to smilstvo, nečistota, chlipnosť, modloslužba, čary, nepriateľstvá, sváry, žiarlosť, hnev, zvady, rozbroje, rozkoly, závist, opilstvo, hýrenie a im podob-

HS: A na záver, čo by ste poradili nám ostatným veriacim, rodičom, starým rodičom – ako vnímať vieru, ako vychovávať deti v živej viere? Čo robíme možno zle?

My si myslíme, že najdôležitejší je osobný príklad v rodine, na pracovisku, aj vo voľnom čase. Nič nepredstierať a nezatajovať. S deťmi hovoriť veľa a otvorené aj o ťažkých témach, aj o problémoch a spoločne hľadať riešenia. Ak sa deťom hovorí aj o negatívnych udalostiach v rodine, môžu sa v budúcnosti vyhnúť takýmto problémom. My kladieme dôraz na spoločné rodinné stretnutia a spoločné rodinné stolovanie, a to nie len v nedele, ale pokiaľ možno aspoň raz do dňa pričom nevynechávame spoločnú modlitbu pred a po jedle.

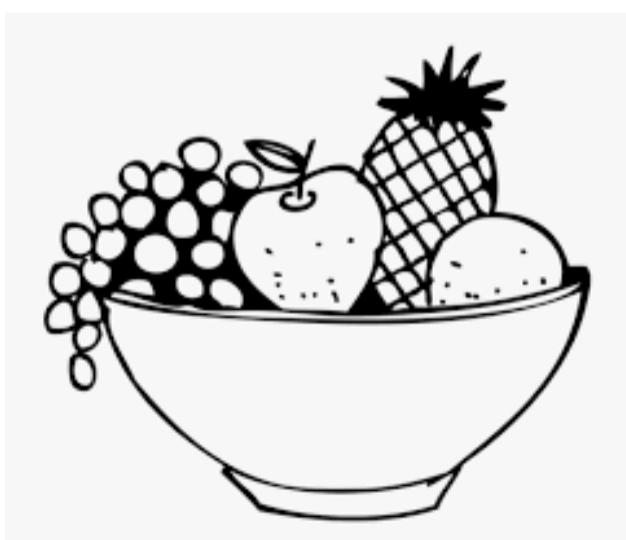
Je dôležité dôverovať Bohu za každých okolnosti. Dodržiavať desať Božích prikázaní, ktoré platili, platia a budú platiť.

Milí Žolnírovci a samozrejme aj Kántorovci, chcem Vám v mene celej redakčnej rady a všetkých našich čitateľov podakovať za naozaj obetavú prácu v našej farnosti a popriať do ďalších rokov veľa Božieho požehnania, pevné zdravie, šťastný a spokojný rodinný život, radosť z vnúčatiek.

Dakujem za rozhovor.

Alena Perželová, Hlas Srdca

Na zamyslenie... **V tomto čísle na tému:**

**JEDZME OVOCIE,
BUDEME ŠŤASTNÍ!**

né. O tomto vám vopred hovorím, ako som už povedal, že tí, čo robia takéto veci, nedosiahnu Božie kráľovstvo. Ale ovocie Ducha je láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrota, vernosť, miernosť, zdržanlivosť. Proti tomuto zákona niet.

Tí, čo patria Kristovi Ježišovi, ukrižovali telo s vášnami a žiadostami. Ak žijeme v Duche, podľa Ducha aj konajme. Nepachtime po märnej sláve, nedráždime sa navzájom, nezávidime jeden druhému.“ (Gal 5, 16-26), a v Liste Efezanom: „Ovocie svetla je v každej dobrote, spravodlivosti a pravde.“ (Ef 5,9).

Takého ovocia sa môžeme nasýtiť bez obmedzenia v každej chvíli nášho dňa, nášho života a úplne zadranno. Rastúca inflácia nemá na jeho cenu žiadny vplyv. PomySELNÉ stromy s Ovocím Ducha Svätého sú všade, kam sa pozrieme, sú obsypané chutnými a blahodarnými plodmi, ale dnešnému človeku akosi nechutia, nechce sa mu zberať takúto nádhernú úrodu, necháva vzácne Božie Dary hniť na strome, nadobudli pre neho akúsi kyslú, prehnitú a nezaujímavú chuť. A to je veľmi zle. Bez lásky, radosťi, pokoja, zhovievavosti, láskavosti, dobroty, vernosti, zdržanlivosti, miernosti a svetla (spravodlivosti a pravdy), nie však ovplyvnených sekulárnym videním, ale ako skutočných hodnôt, daných nám Nebeským Otcom, je ľudstvo skôr či neskôr odsúdené na zánik. A práve to pravé štavnaté Ovocie Ducha Svätého si vôbec nevšíame a v pohodlnosti, nám súčasníkom vlastnej, sa ho pokúšame nahradiť niečim iným nehodnotným. Nuž, a potom sa nemôžeme čudovať, že vzťahy medzi nami sú také, aké sú, že planéta je zničená, že geometrickým radom narastá zloba, nenávist, chudoba, závisť, nestriednosť, pýcha a všetky negatívne javy. Jednoducho povedané odmietaním prítomnosti Ducha Svätého a Jeho Ovocia v našich životoch ideme proti sebe. Nie sme ochotní, alebo príliš leniví na to, aby sme si pozbierali štavnaté a sladučké plody. Ako? No predsa úprimnou modlitbou a prosbou o hojnosť Ovocia Ducha Svätého, ktoré nám pomôže premáhať v našich životoch hriešného človeka.

Prečo sa modliť za Ovocie Láske?

Láska – najdôležitejší Boží zákon, podľa ktorého má človek žiť, pretože Boh je Láska. Ak nám chýba pravá Láska, chýba nám všetko. Láska je zmyslom a náplňou ľudského života. Žiaden človek nemôže žiť bez lásky, potrebuje milovať a byť milovaným. Bez lásky je ľudský život chudobný a prázdný, je to iba živorenie. Každý človek by mal splniť tri základné životné úlohy: milovať Boha, milovať blížneho, milovať seba samého. Lenže naša obyčajná ľudská láska je z tohto pohľadu veľmi povrchná, podmienečná, intenzívne kráča ruka v ruke

s nenávistou, odsudzovaním, ohováraním, neúprimnosťou. Je na mile vzdialenosť od toho, ako si to predstavuje nás Pán – milovať najmä svojich nepriateľov, ved' akúže máme zásluhu, keď milujeme svojich priateľov, ľudí, ktorí sú nám sympatheticí, aj keď na nich nemáme objektívny pohľad (ved' platí to ľudské: „Láska je slepá“). Milovať svojich neprajníkov, nastaviť aj to druhé líce je pre nás takmer nemožné. A práve tu prichádza na pomoc Duch Svätý, ktorý nás skrze Ovocie Lásky naučí milovať bezhranične, bezvýhradne, obetavo, prirodzene.

Prečo sa modliť za Ovocie Radosti?

Stačí sa prejsť po ulici. Čo vidíme? Zachmúrené tváre, nervózne výrazy, nepokoj. Na úsmev a milé slovo zabudnite (česť výnimkám). Radosť sa stala nedostatkovým tovarom. Naše rozhovory sa začínajú sťažovaním kedykoľvek, kdekoľvek a na čokoľvek. Ak vám niekto odpovie na otázku, ako sa má, odpoveďou, že celkom fajn, pozeráme na neho ako na mimozemšťana. Akosi sme pozabudli na pravú radosť, ktorú by mal prežívať každý kresťan, ktorá pramení z Božieho požehnania, z dôvery a odovzdanosti sa do Božej vôle. Naša radosť bude väčšia, keď sa z ľudskej pýchy nebudeme spoliehať na vlastnú dokonalosť, ale pochopíme že máme Otca, ktorý sa o nás postará a vyrieší aj tie najtrnistejšie situácie, ktoré nám prinášajú niekedy až neznesiteľný kríž, ale dôverujme „ustavične sa radujme v Pánovi“ (Fil 4,4). Ale ako sa máme radovať, keď máme toľko starostí? Pretože my kresťania predsa veríme, že pozemský život a všetky strasti a kríže s ním spojené sú len „dočasné“ a to najlepšie nás ešte len čaká.

Prečo sa modliť za Ovocie Pokoja?

Nepokoj – neprehliadnutelný fenomén dnešnej doby. Žijeme v úzkostiach, strachu, disharmónii, depresiách, strese... a je to na nás aj vidno, „zaspávame vďaka liekom“ ako spieva Sima Martausová. Ľudské srdcia a myslé sú nepretržite frustrované a zamknuté pred pokojom, ktorý nám môže dať jedine Boh. Ba práve naopak, v zúfalej snahe upokojiť svoje duše, na veľkú radosť Zlého, sa čoraz častejšie vydávame

zlým smerom - navštevujeme rôznych liečiteľov, veštcov, numerológov, nosíme červené náramky, do bytov si kvačkáme lapače snov... a... a nič, pokoj neprichádza. Ale potom je naša viera len obyčajný folklór, a slová pri každej svätej omši „dajte si znak pokoja“ obyčajným „tanečkom“. Ten pravý pokoj je len od nášho Spasiteľa, keď povedal: „*Svoj pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje*“ (Jn 14,27)

Prečo sa modliť za Ovocie Zhovievavosti?

Problém zhovievavosti môže mať veľa, aj protichodných aspektov. Začali sme si Božiu zhovievavosť zamieňať za toleranciu – toleranciu čohokoľvek bez ohľadu na pravidlá „hry“, ukotvené v Desatore. Za všetko len jeden marcantný príklad dnešnej doby: našou ľudskou zhovievavosťou sme úplne dehonestovali sviatosť manželstva, spolužitie „na hromádkе“ sa stalo bežne tolerovanou záležitosťou aj v kresťanských kruhoch. Na druhej strane: Božia zhovievavosť, to je milosrdstvo, odpúšťajúca láska, modlitba za svojho blížneho. My sme si opäť vybrali tú „pohodlniešiu“ cestu: ohováranie, pohoršovanie, odsudzovanie, nadávanie. Presne tak, ako povedal Pán Ježiš: „*Prečo vidíš smietku v oku svojho brata, a vo vlastnom oku brvno nezbadáš?*“ (Lk 6,41)

Prečo sa modliť za Ovocie Láskavosti?

Láskavosť má svoju hodnotu, len keď je úprimná, citlivá, snúbi sa s opravdivou prívetivosťou, milotou a nehrou. Prejavy láskavosti nás môžu utešiť a povzbudiť. Keď vidíme, že niekomu na nás záleží, cítime v srdci vďačnosť. Každý z nás je rád, keď s ním druhý zaobchádzajú láskavo. Láskavý človek sa úprimne zaujíma nielen o radosť a dobro druhých, ale (najmä) aj o ich problémy a starosti („v núdzi poznáš priateľa“). Svoj záujem prejavuje tým, čo hovorí a čo pre nich robí. Nesnaží sa na druhých urobiť len vonkajší dojem, že je slušný a zdvorilý. Láskavosť znamená niečo viac. Vyviera z hlbokej lásky a súcitu.

Ale zasa, dnes, láskavosť dostáva akúsi strojenú a falošnú príchuť, ani tak nejde o toho, komu sa láskavosť prejavuje, ale skôr je dôležité, aby sa o tej „mojej“ láskavosti hovorilo čo najviac. Chýba jej nezrišnosť, bez ktorej láskavosť nie je láskavosťou. „Pomôžem ti, však možno sa mi tvoje známosti v budúcnosti zídu“, aj to je myslenie človeka 21. storočia.

Prečo sa modliť za Ovocie Dobroty?
Povedzme si to na rovinu, dobrota je dnes považovaná za slabosť, „dobráci“ sú vystavení skrytým ale aj otvoreným posmeškom, sú považovaní za takých „nevýbojných chudákov“, ktorí si arogantným prístupom nevedia vydupati svoje. Ich okolie sa priam trasie, aby ich mohlo zneužívať bez obmedzenia. Lenže náš Pán to vidí celkom ináč. Miluje dobrého človeka, ktorému nestačí vyhýbať sa zlu, ktorý vždy a za každých okolností hľadá spôsob, ako pomôcť druhému, a to aj za cenu straty vlastných výhod. Dobrota je zjavná vo všetkom, čo takýto človek robí, ako myslí, rozpráva. Neriadi sa heslom „zub za zub“, nevie, čo je to pomstychtivosť, záludnosť, vypočítavosť, zlomyselnosť, škodoradosť, závisť, samolúbosť. V každom, koho stretne, sa snaží nájsť v prvom rade stopy dobra a láskavosti... Presne taká je Božia dobrota. Ale ruku na srdce, ako často máme možnosť stretnúť takúto „čistú dušu“, ktorej je úplne, ale že úplne cudzie myslenie typu „ked’ mne zdochla krava, tebe nech aj dve“?

Prečo sa modliť za Ovocie Vernosti?
Vernosť je v dnešnej dobe pošliapavaná na každom kroku, a tým nemám na mysli len prvoplánovo vernosť manželskú, tá je len zlomkom zrad-

ného súkolia nesmierneho sebectva nevery, prelietavosti, porušovania služob, ktoré sme dali Bohu, svojim bratom a sestrám a v neposlednom rade aj sami sebe. Zvykli sme si žiť podľa pomýleného pravidla: „sľuby sa sľubujú, blázni sa radujú“. Neuvedomujeme si, že porušovaním akýchkoľvek úprimne myšlených sľubov voči komukoľvek hazardujeme nielen so svojim životom a svedomím, ale predovšetkým ubližujeme podvedeným a pošliapavame ich ľudskú dôstojnosť. A to nehovorím o každej sviatosti zmierenia, keď Bohu svätosváte sľubujeme, že sa už polepšíme a hriechmi Ho už neurazíme, a možno ešte v ten istý deň by sme potrebovali aspoň ďalšie dve rozhrešenia. Áno, Boh je nekonečne milosrdný, ale zneužívanie Božieho milosrdenstva je nevera vo svojej najrýdzejšej podstate.

Prečo sa modliť za Ovocie Zdržanlivosti?

Zdržanlivosť sa dnes vôbec nenosí. Práve naopak, ľuďom sa vtláča spôsob života bez akýchkoľvek obmedzení s právom dovoliť si všetko bez akýchkoľvek výčitiek svedomia. Všetci si chceme len a len „užívať“. Sme egocentrickí, zahľadení, zaľúbení do seba a najmä do svojej telesnej schránky. Nenávidíme pozemské utrpenie, odmitame niesť svoj vlastný kríž. A to je priamočiara cesta do pekla. Zdržanlivosť, daná Duchom Svätým je totiž práve tá vzácnosť, ktorá tlmí v človeku prijímanie všetkého, čo oslavuje hriech, tlmí žiadostivosť po všetkom, čo by človek získal akýmkolvek spôsobom pod heslom: „účel svätí prostriedky“.

Prečo sa modliť za Ovocie Miernosti?

Nedostatok miernosti má na svedomí všetky najnegatívnejšie javy, ktoré sa dnes na svete dejú – zdevastovaná príroda, obrovské materiálne bohatstvo v rukách hrstky najmocnejších, nekonečné zástupy chudobných a hladných, konzumný spôsob života, civilizačné choroby, zabíjajúce závislosti, atď., atď.. Ľudia nechcú byť obmedzení v ničom a neuvedomujú si, ako sa potichu potápalí do bahna presýtenosti a nemiernosti, prestávajú pocitovať spokojnosť a dostatok a stále

hľadajú nezmyselne viac. Úžasne celý problém vystihla Matka Tereza, keď povedala: „Hľad na svete nie je preto, že nedokážeme nasýtiť chudobných, ale preto, že nedokážeme nasýtiť bohatých.“ Naopak, Boží plán miernosti v nadobúdaní hmotných dobier, jedení, pití, myšlienkach, zábave, práci, rozprávaní je to, čo sa vypláca, aby sme si zachovali cit pre mieru a zdravý pohľad na akúkoľvek situáciu. Miernosť je hranica, ktorá pomáha človeku korigovať vlastné „ego“, je návodom ako používať a užívať Božie Dary v medziach normy bez toho, aby nám to „prerástlo cez hlavu“.

Prečo sa modliť za Ovocie Svetla – spravodlivosť a pravdu?

Koľko problémov by sa vo svete podarilo vyriešiť, alebo možno by ani nevznikli, keby ľudia boli k sebe úprimní v rodine, v priateľstve, na pracovisku, v médiách, v spoločnosti. No našim nástrojom na prežitie v dravom svete sa stali klamstvá, podvody, nepravdy. Znižujeme sa k takýmto praktikám s takou ľahkosťou a s presvedčením, že nerobíme nič zlé. Opak je pravdou a každé klamstvo je dielom Zlého v našich dušiach a v konečnom dôsledku sa nám to skôr či neskôr vypomstí, veď platí stará pravda, že „lož má krátke nohy“. Pravda a spravodlivosť sú pre zdravé fungovanie ľudstva nevyhnutnou podmienkou, aj svätý Ján Pavol II. povedal: „Mier sa rodí zo spravodlivosti a spravodlivosť sa zakladá na pravde.“

Máme teda veľkú úlohu, ak chceme žiť pravou a živou vierou v Pána Ježiša a byť vytrvalými na ceste spásy, musíme „konzumovať“ Ovocie Ducha Svätého, ono v nás tlmí „živočíšneho“ človeka a pretvára naše srdcia, postoje a životy k obrazu nášho Pána. Takže podme do Záhrady a modlitbou si ho nazbierajme čo najviac a na celý život. Boh túži, aby naše životy boli plné ovocia Ducha a vďaka pomoci Ducha Svätého je to aj možné!

Alena Perželová

V prvú júlovú nedelu sme boli na konci rannej sv. omše svedkami istej kritiky či pokarhania od pána dekana. Vyčítal nám – svojim ovečkám, sebecké správanie. To ma naštartovalo k zamysleniu. Nie samotná výčitka, že sme sebeckí. Skôr to, čo musel pán dekan cítiť, keď sa rozhadol nás takto pokarhať. Je to vzdelaný a mûdry človek, iste vie, že kritiku, či výčitky nikto nepočúva rád. Ľudia sú na ne citliví, útlocitní. Som presvedčený, že tlak, pod akým pracuje, množstvo povinností a aktivít, ktoré vyvíja a ktoré sú veľmi často nad rámec jeho oficiálnych pracovných povinností, ho oprávnilo trošku si vyliat srdce. Verím, že mu to nikto nemáme za zlé. Najmä preto, že sa to zrejme zakladá na pravde. Každý od neho čosi chce, čosi potrebuje, čosi očakáva... Vidím, ako sa po sv. omši mnogí ihneď hrnú do sakristie – asi niečo potrebujú. „Žatva je veľká, ale robotníkov je málo“. Kňazov je málo a aj deň pán dekana má len 24 hodín. Mali by sme si častejšie spomenúť na slová modlitby „Za kňazov“, ktorú sa na konci omše modlíme. V nej „...slubujeme, že budeme stáť pri nich, pomáhať im a modliť sa za nich,...“ nie nakladať im. Lebo vždy sa nakladá len tomu koňovi, ktorý ťahá. Ale každý má svoje hranice. Chcem verejne povedať, že pokladám za obrovské požehnanie od Pána, že nám do Rimavskej Soboty dožičil takého kňaza a človeka. Veľká vďaka Pánu Bohu zato. Podobne vďaka aj pánovi dekanovi za to množstvo práce ktorú odviedol v našej farnosti, či už na cirkevnom majetku alebo pri práci s ľuďmi. Veľmi si to vážim a ďakujem mu zato.

Ale nechcem písť chválospevy na pána dekana. Jeho slová o sebectve ma podnietili napísť čosi, čo ma už veľmi dlho trápi. Na konci sv. omše sa vždy na organe hrá a spieva jeden-dva verše nejakej piesne. Výber je zrejme k téme sv. omše alebo oslavnej nejakej udalosti. Často sú ďakovné, či oslavujúce Pannu Máriu, Svätého

Postreh veriaceho: SME SEBECKÍ!?

Otca a občas sú ladené aj národné. Tie sa mi obzvlášť páčia (napr. 524 – Bože, čos’ ráčil slovenskému rodu...). V spomínanú nedelu znala ako posledná prosebná pieseň za dážď. Kdesi som čítal či počul, že „keď sa dvaja či tria stretnú v Mojom mene (teda sa spoločne modlia), istotne Som medzi nimi“ alebo „kto sa modlí spevom, ako by sa dvakrát modlil“. Preto ma veľmi mrzí, že odchodom kňaza spred oltára na konci omše sa mnogí okamžite dvihajú a odchádzajú z kostola, aj keď sa ešte spieva. Nechápem! Dali sme si tú námahu a vzdali sa pohodlia nedeleného rána v posteli. Pre podákovanie a oslavu Pána. Venujeme tomu cca 1,5-2 hodiny aj s cestou. Sme naozaj takí zaneprázdení, že vydržať ešte dve minúty v zmysluplnnej piesni je už nad naše sily? Alebo sme už duchom pri hrnci, televízore či inej práci a máme hluché uši? Že nepočujeme, o čom sa spieva? Že sa ďakuje Pánu Bohu za národ, za štát, za nádhernú reč, ktorou sa modlíme a spievame, či prosí za tak prepotrebný dážď? Alebo máme tak skamenelé srdcia, že sa nás to už nedotýka?

Pri stále častejšie sa opakujúcich suchých obdobiah som si často kládol otázku, prečo popri už spomennutej modlitbe Za kňazov, Za syno-

du, neodriekame aj modlitbu Za dážď. Najmä v zmysle už spomenutého: „kde sa dvaja modlia...istotne Som medzi nimi“. Modliť sa a prosiť spoločne za dážď v takomto suchu a k tomu v takej ekonomickej a hospodársko-politickej situácii, v akej sa nachádzame dnes a s nedobrými vyhliadkami do budúcnosti, nie je hanba. Skôr kresťanská povinnosť. A keď konečne zaznie pieseň s touto prosbou, tak sa hrnieme k dverám, hluchí, bez citu... Čo sme to za ľudia, čo si zaslúžime? Tak prepotrebný dážď nám nestojí dva verše času? Celú by sme ju mali odspievať! Tak, ako si asi nevážime nás štát, národ, reč, keď nám nestojí za dve minúty času! Alebo napriek tomu, že sme praktizujúci katolíci, neveríme na silu spoločnej modlitby? Čo je to teda s nami? Alebo je to „LEN“ sebectvo, ktoré spomenul pán dekan?

V neposlednej rade odchádzať z kostola počas hry a spevu je neúcta voči ľuďom, ktorí nám to sprostredkúvajú. Ved’ odísť z koncertu počas jeho trvania je neslušné. Ďakujem Najvyššiemu, že dnes máme takých vzácných ľudí ako Jožko Gödri, Zuzka a Dodo Kántorovci aj s detičkami, lebo nám svojim talentom a ochotou slúžia. Budeme im zato trošku vďační! Lebo – spomeňme si – nie vždy sme požívali také požehnanie takýmito ľuďmi. Omše bez hry na organe by boli smutné. O to viac, že ho teraz máme taký krásny. Opäť vďaka aj zato.

Cieľom môjho príspevku nebola kritika, ani moralizovanie. Len prosba o zamyslenie sa. Skúsme to prosím.

Ivan Hazucha

Pozn. redakcie:

Pánovi Hazuchovi veľmi pekne ďakujeme za hodnotný a výstižný príspevok, ktorý by nás naozaj mal viesť k zamysleniu.

Vyprosujeme mu veľa Božieho požehnania, zdravia a súl.

Milí naši čitatelia, ak aj vy ostatní cítite, že by ste niečo podnetné chceli povedať verejne nám ostatným veriacim, budeme veľmi radi, keď sa tak udeje na stránkach nášho farského časopisu...

DUCH SVÄTÝ - DAR Z NEBA.

„Drahé deti! Pozerám sa na vás a vidím, že ste stratené. Preto vás všetkých pozývam: vráťte sa k Bohu, vráťte sa k modlitbe a Duch Svätý vás naplní svojou láskou, ktorá dáva radosť srdcu. Nádej bude rásť vo vás i v lepšiu budúcnosť a stanete sa radostnými svedkami Božieho milosrdenstva vo vás aj okolo vás.“ (slová z posolstva Matky Božej z 25. 4. 2022)

Toto je jedno z mnohých posolstiev, ktoré svedčí o tom, že Boh na nás nezabúda. Skrže Matku Božiu sa nám prihovára už tolké roky. A čo my!? Počúvame? Odpovedáme? Žijeme posolstvá?

Doba je ťažká! Tvrdá, uponáhľaná, stresová, nepokoijná. Ale... kedy bolo ľahšie? Nikdy! Ľahšie sa životom kráča s pokojom v srdci - S Božím Pokojom. Modlitba s prosbou o zoslanie Ducha Svätého nech napĺňa naše životy. Modlitba s čistým srdcom! Úprimným a pokojným. Prosme a nechajme sa viest!

Mnoho z nás prosí a výsledok? Čakáme zázrak. A hned! Vyriešenie našich problémov si želáme tak, ako to my prednesieme Bohu. Ale odpoved' „zhora“ častokrát neprichádza taká, akú sme ju „naservírovali“ my. A práve zato ostáva-

me sklamaní, nepokojní, hluchí a slepí. A popri tom Boh koná, ale my mu nedávame priestor a neotvárame dvere na našich tvrdých srdciach.

Nikdy nezabudnem, ako som prosila Ducha Svätého pri smrteľnej posteli môjho otca. Nech mi ho uzdraví, nech mi ho vráti z nemocnici domov, nech urobí zázrak, nech je všetko, ako bolo...

A až po jeho smrti som si uvedomila, že to lôžko v nemocnici mu pripravil Boh. Postaral sa o neho! Dokonale! Tak ako to len On vie. Vtedy som sa naučila hovoriť prosbu – nech sa stane Tvoja vôľa Pane, zošli Ducha Svätého a mne daj silu prijať Tvoj plán.

Duch Svätý nech naplní naše životy! Nechajme ho prísť! Dajme mu priestor konáť! Žime dobrý kresťanský život! Snažme sa o to vzývaním, modlitbou, otvorením sa Duchu Svätému! Na tejto ceste nám budú pomáhať vymodlené dary Ducha Svätého.

Nech každé ráno, každý večer, v pokoji aj v tiesni našu dušu zdobí tak krásny povzdych:

„Príď, Duchu Svätý, príď, na mocný prihovor,
Nepoškvrneného Srdca Panny Márie,
tvojej milovanej Nevesty.“

Jarmila Deáková

Myrna Nazzour v Rimavskej Sobote

Streda 22. jún 2022 bol pre našu farnosť doslova sviatkom, kostol sa naplnil do posledného miesta, a to nielen veriacimi našej farnosti, ale aj z okolitých farností, ktorí prišli aj so svojimi kňazmi.

Bola sice obyčajná streda, aj keď dvadsiatydruhý deň v mesiaci už tradične patrí Večeru svätého Charbela, predsa bolo niečo, čo do kostola pritiaholo omnoho väčšie množstvo veriacich ako inokedy. Tým lákadlom bola už druhá návšteva mystičky Myrny Nazzour zo sýrskeho Damašku.

Plný kostol si vypočul úžasné svedectvá o udalostiach, ktoré sa konali, alebo konajú v Sýrii, kde mystička žije. Celé vystúpenie Myrny bolo tlmočené (pani tlmočníčku poznáme z púte z Libanonu) a k dispozícii všetkým zúčastneným bola aj brožúrka Notre Dame de Soufanieh – Prameň posvätného oleja.

Pravdepodobne, najsilnejším momentom celého večera bola skutočnosť, že mnohí si uvedomili, aké dôležité je upevňovať živú vieru v Pána Boha, ktorú nám odovzdali naši predkovia a s radosťou prežívať život v láske s Ježišom

Kristom. Sú to veci, ktoré veriaci v našich končinách berú možno ako samozrejmú vec, no práve Myrna presvedčila všetkých, že to nie je všade tak.

Pani Myrne, celej jej rodine ako aj pani tlmočníčke vyprosujeme hojnosť Božích požehnaní a tešíme sa na ďalšie stretnutie.

Marta Kamenská

Kto je Myrna Nazzour?

Zjednodušene by sa dalo povedať, že vizionárka z Damasku (Soufanieh – predmetie Damasku), ktorú pozná celý svet. Pochádza z bežnej rodiny, piatich detí. Myrna je gréckokatolíčkou, jej manžel Nikolas je pravoslávneho vyznania. Práve on priniesol do ich domu obraz, ktorý sa spája s prvým nezvyčajným javom, spájajúcim sa s tzv. zázrakom z Damasku.

Z obrazu Panny Márie s malým Ježišom na rukách začala v roku 1982 vytokať neznáma tekutina. Pod obraz, zavesený nad manželskou posteľou, podložila Myrna misku, do ktorej tekutinu zachytávala. Tou potom pomazala chorych členov rodiny, ktorí vyzdraveli. Tekutinu podrobili rozboru v chemických laboratóriach a výsledky testov ukázali, že ide o stopercentný olivový olej. Hoci je chemickým zložením identický s prírodným olivovým olejom, nezanecháva žiadnu škvru. Obraz v roku 1983 slávnostne prenesli za účasti 70-tisíc ľudí do kostola, kde visí dodnes. V jej dome zavesili novú ikonu, no tá začala po čase roniť rovnaký olej. Ten začal neskôr vytokať aj z Myrniných rúk a očí. Videli to aj svedkovia, skúmali ju lekári. Hoci sa opakovane umývala, olej vytokať neprestal. V decembri 1982 zažila Myrna ďalší jav, mnohými považovaný za zázrak. „Pocítila som nejakú silu, ktorá ma tlačila a nútilla ísiť na terasu domu. Keď som tam prišla, zbadala som Pannu Máriu.“ Zareagovala tak, ako by zareagoval azda každý. „Veľmi som sa zlakla, otočila sa a utiekla preč. Bála som sa, že keď to niekomu poviem, bude si myslieť, že som blázon.“ Vypočul ju však jej kňaz. Poradil jej, nech sa modlí a k zjaveniu možno dôjde opäťovne. Stalo sa tak o štyri dni. „Bolo to opäť na terase. Boli tam so mnou aj ďalší ľudia. Pochopila som však, že oni nič nevidia ani nepočujú. „Panna Mária jej vraj povedala posolstvo: „Dala som vám viac oleja, než ste žiadali, a dám vám niečo ešte silnejšie, než je olej. Kajajte sa a verte... Ohlasujte môjho Syna Emmanuela. Kto ho ohlasuje, bude spasený.“ Odvtedy sa jej zjavenia opakovali niekoľkokrát. Nevidela pri tom len Pannu Máriu, ale aj Ježiša. V novembri roku 1983 sa jej na tele vytvorili aj stigmy. „Bolo to pri modlitbe,“ spomína Myrna na prvú krvavú skúsenosť. „Neviem to opísť. Počas modlitieb sa totiž dostávam do extázy. Vôbec som vtedy nevedela, čo sa so mnou deje.“

Podobné stigmy sa jej vytvorili aj na Veľkú noc v roku 1984. Pribudla k nim však široká rana na Myrninom boku. Rany overilo šesť lekárov, medzi nimi aj riaditeľ francúzskej nemocnice. Pri druhom stigmatizovaní bola rana na jej boku taká veľká, že ju chceli lekári zašiť. Bola široká asi štyri milimetre, hrozilo, že by sa jej mohla zapáliť. Rana sa však za 24 hodín zahojila sama, bez jazvy,“ vysvetluje Myrnina tlmočníčka. Od roku 1990 obraz olej neroní, rovnako sa neobjavuje ani na jej tele. Stigmy sa však vytvárajú pravidelne v týždni, keď Veľkú noc oslavujú pravoslávni, gréckokatolíci aj rímskokatolíci (každý tretí rok). Vďaka tomuto intervalu ju počas extáz a stigmatizovania mohli skúmať rôzni vedci a natočiť napríklad aj video, ktoré o tomto zázraku svedčí. Myrna je vtedy v extáze, nevníma okolity svet. Na internete je vystavených mnoho videí nafilmovaných počas Myrniných modlitebných extáz. Jedno z nich zachycuje aj samotné vytvorenie stigiem na jej tele. Paradoxne však tieto videá v mnohých ľuďoch vzbudzujú pocit, že ide o podvod a dobre zinscenovanú šou. Myrna však hovorí: „Na druhej strane by sa však bez týchto videí o týchto veciach veľa ľudí nedozvedelo. Ja nemôžem ovplyvniť to, čo si ľudia myslia. Spočiatku tomu napríklad neveril ani môj manžel. Dnes už zmenil názor.“ Zaujímavým faktom je aj to, že Myrna svoj „dar“ nevyužíva na žiadne získavanie výhod. Odkedy sa okolo nej začali diať zvláštne veci, zažila päť zjavení a 36 extáz.

Jej domov je Sýria. Ide o islamskú krajinu, možno je teda zvláštne, že sa tieto úkazy dejú práve tam. Islam je známy tým, že cudzie náboženstvá nezvykne tolerovať. Zaujímavým je teda aj postoj sýrskej vlády. „Skúmali ma aj v sýrskych laboratóriach. Odkedy zistili, že nejde o žiadny podvod, veľmi ma rešpektujú. Som hrdá na to, že som Sýrčanka, a tiež na to, že sa Boh rozhodol ukázať práve v našej krajinе. Sýria je krásnym príkladom spolunažívania kresťanov a muslimov. Nie sú tam medzi nami žiadne problémy. Do môjho domu sa chodia denne modliť veriaci oboch náboženstiev. Z toho, že o svoje dary možno časom príde, nemá strach. Myrna vie, že ju Boh nikdy neopustí, nič viac nepotrebuje. Neplánuje žiadne veľké dôkazy, žiadne živé televízne vysielania jej extáz. Okrem iného rada počúva starosti ľudí a modlí sa za ich nápravu. Má aj jednu svoju súkromnú vec, za ktorú sa modlí pravidelne. Je to pokoj a mier na Blízkom východe.“

Alena Perželová

VARÍME S MARTOU

Jahody – asi jedno z najobľúbenejších druhov ovocia. Nenapodobiteľná chut' i vôňa, nádherná farba. Chutia v akomkoľvek ročnom období, a na rozdiel od rozprávkovej Marušky, sa už ani v zime nemusíme brodiť hlbokým snehom k Dvanásťim mesiačikom pre košík, plný tejto úžasnej dobroty. Receptov na torty, zákusky, ovocné poháre, zmrzlinu, kde hlavnou ingredienciou sú plné sladučké červené bobule je nespočetné množstvo.

Ale skúsili ste už jahody ako prísadu slaných jedál? Ak nie, čím skôr to napravte a my vám k tomu ponúkame pár inšpirácií:

TRUBIČKY S JAHODOVO - NIVOVOU PLNKOU

Potrebuje:em:

- 1 balenie mrazeného lístkového cesta
- 1 balenie syra Niva
- 200 g čerstvých jahôd
- 100 g masla
- sezamové semienka
- trubičkové formičky + 50 g masla
- na potretie formičiek

Príprava: jahody nakrájame na malé kúsky, Nivu nastrúhameme a všetko spoločne zmiešame so zmäknutým maslom a podľa chuti prisolíme (opatrne, ako vieme Niva je slaná). Lístkové cesto vyvalkáme na plát, nakrájame na pruhy a navinieme na jednotlivé trubičkové formičky potreté maslom. Potrieme rozšľahačným žltkom, posypeme sezamom a pečieme pri teplote 200 °C asi 10 minút. Vychladnuté trubičky stiahneme z formičiek a naplníme jahodovo – nivovou plnkou, podávame.

ŠPENÁTOVÝ ŠALÁT S FETOU A JAHODAMI

Potrebuje:em:

- 1 balenie baby špenát
- 250 g čerstvých jahôd
- 1 balenie feta syru
- dve hrste vlašských orechov
- 50 ml balsamicového octu
- 1 PL dijonskej horčice
- 1 PL medu
- sol'
- mleté čierne

- na dressing:

-
-
-
-
-
-
-
-

Príprava: špenát umyjeme, umyté jahody odstopkujeme a nakrájame na plátky, feta syr rozdrobíme, vlašské orechy posekáme a opečieme na sucho, všetko zmiešame v šalátovej misi a prelejeme pripraveným dressingom (dobre vymiešame všetky suroviny na dressing). Môžeme ešte dozdobiť lístkami medovky.

JAHODOVÁ SALSA

Potrebuje:em:

- 500 g jahôd
- 1 stredne veľká červená cibuľa
- 1 limetka
- sol'
- čierne korenie
- olivový olej
- hrst mäty
- hrst koriandra
- podľa chuti 1 chilli paprička

Príprava: cibuľu a chilli papričku posekáme na drobno. Umyté odstopkované jahody pokrájame na drobné kúsky a opatrne zmiešame s cibuľou a chilli papričkou (aby nám z jahôd nevznikla kaša). Salsu dochutíme soľou, korením, olivovým olejom, mätou, koriandrom a limetkovou šťavou. Dáme na 1-2 hodinky do chladničky. Je ideálna ku grilovanej hydine.

CAPRESE ŠALÁT S JAHODAMI

Potrebuje:em:

- 250 g čerstvých jahôd
- 250 g mozarelli
- 2 PL bazalkového pesta
- sol'
- čierne korenie
- 2 PL olivového oleja
- lístky bazalky na ozdobu

Príprava: jahody umyjeme, odstopkujeme, nakrájame na plátky, mozarella nakrájame tiež na plátky. Pridáme pesto, olivový olej, dochutíme soľou a korením. Necháme asi 1 hodinu vychladnúť. Podávame ozdobené lístkami bazalky. Ideálna príloha k steakom.

KURACIE PRSIA S JAHODOVOU OMÁČKOU

Potrebuje:em:

- 4 ks kuracie prsia
- olivový olej
- sol'
- grilovacie korenie

- na omáčku:

- 250 g čerstvých jahôd
- 1 PL práškového cukru
- 1 dl šľahačkovej smotany
- 1 PL kukuričného alebo zemiakového škrobu
- lístky medovky

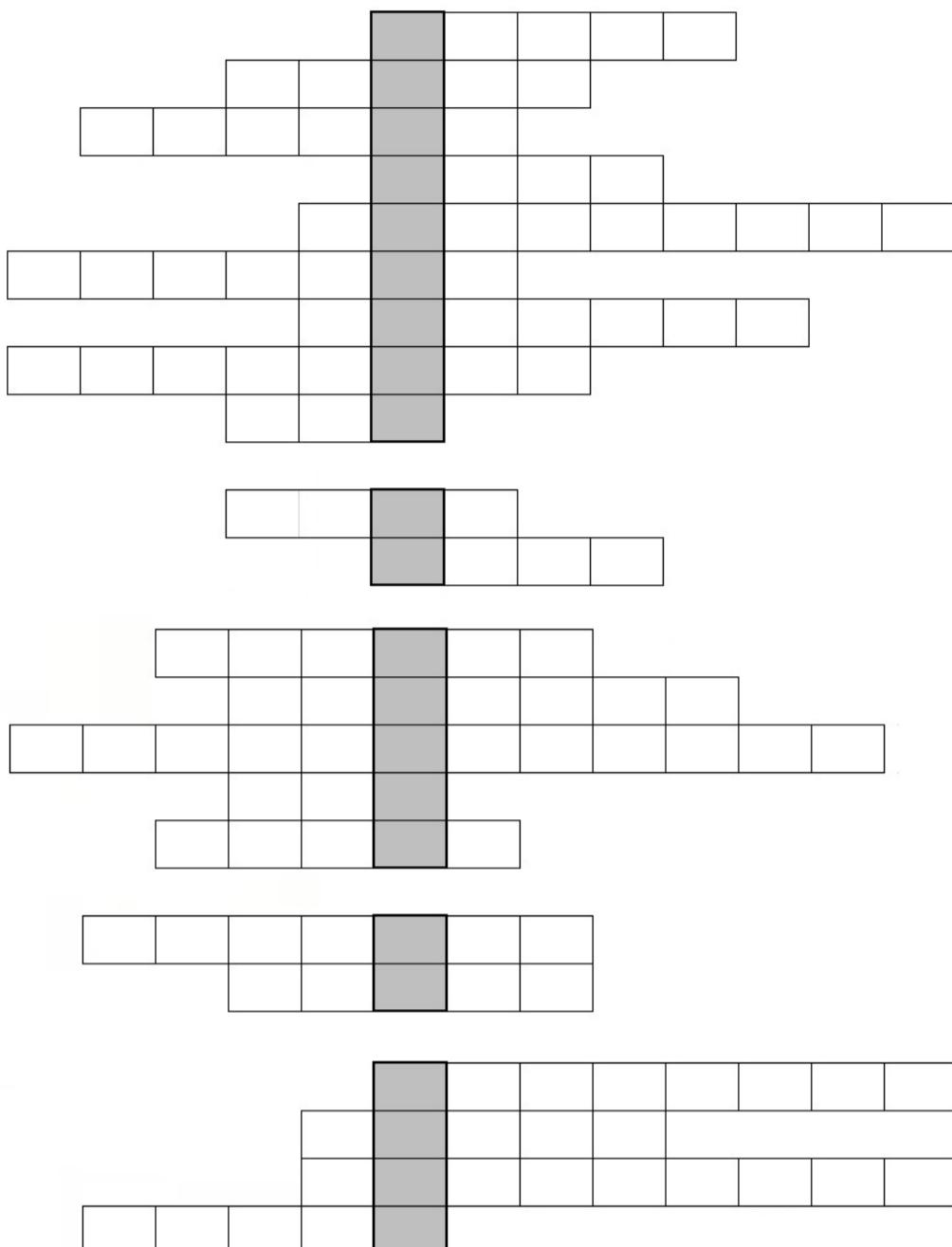
Príprava: kuracie prsia naklepeme, osolíme, posypeme grilovacím korením a z obidvoch strán opečieme. Jahody umyjeme, odstopkujeme, nakrájame na drobné kúsky a dáme variť, trochu podlejeme vodou, pridáme práškový cukor a nasekanú medovku, varíme asi $\frac{1}{2}$ hodinu (kým sa jahody nerozvaria), zahustíme šľahačkovou smotanou, v ktorej sme rozmiešali škrobovú múčku. Ako prílohu podávame ryžu alebo kuskus.

⇒ Vedeli ste, že ... ⇌

...americký teológ Howard Hendricks ako spoluautor knihy „Living by the Book“ – Život podľa Knihy rozdelil ľudí podľa ich vzťahu k Svätému písmu do troch skupín, pričom pre tretí typ je Biblia ako „jahody so šľahačkou“? Jednoducho sa nemôžu tej dobroty nasýtiť...“

Alena Perželová

TAJNIČKA

1. Ktorý apoštol trikrát zaprel Pána Ježiša?
2. Aké je krstné meno sv. Jána Pavla II.?
3. Kto dostal Desatoro od Boha?
4. Ako sa volá prvý muž?
5. Koľko dní bol Pán Ježiš na púšti?
6. Ktorý kráľ chcel zabit' Pána Ježiša, keď sa narodil?
7. Ako sa volá matka Jána Krstiteľa?
8. Aké je meno ženy, ktorá podala Ježišovi šatku, aby si utrel tvár, keď niesol kríž?
9. Ako sa volá prvá žena?
10. Ako sa volá sviatost', ktorou je dieťa prijaté do kresťanskej rodiny?
11. Ako sa volá otvor, kde je jazyk?
12. Ako sa volá rieka, kde bol pokrstený Pán Ježiš?
13. Koľko bolo apoštолов?
14. Kto pokrstil Pána Ježiša?
15. Aký je názov štátu, v ktorom žije pápež?
16. Kto bojoval s Goliášom?
17. Ako sa volá sviatok, kedy oslavujeme narodenie Pána Ježiša?
18. Ktorý apoštol zradil Pána Ježiša?
19. V akom meste sa narodil Ježiš?
20. Ktorý apoštol neveril, že Pán Ježiš vstal z mŕtvych?
21. V podobe akého zvierat'a sa znázorňuje Duch Svätý?
22. Ako sa volá matka Pána Ježiša?

*Filip Kántor reprezentoval
v súťaži Hrebendova kapsa*

Z úcty k Matejovi Hrebendovi Mestské kultúrne stredisko - Knižnica prof. Štefana Pasiara v Hnúšti organizuje od roku 2000 súťaž literárnych prác žiakov základných škôl, stredných škôl a odborných učilišť – Hrebendovu kapsu.

3. júna 2022 sa konalo v Hnúšti vyhodnotenie jej XXII. ročníka. Literárne práce, ktorých bolo okolo 90, hodnotila spisovateľka Lena Riečanská. Do súťaže sa zapojil aj Filipko Kántor, ktorého, hádam, nie je potrebné nikomu zvlášť predstavovať. So svojou krásnou básničkou získal Cenu Hrebendovej kapsy. Básničku uverejňujeme a Filipkovi srdečne blahoželáme a prajeme veľa, veľa tvorivých nápadov a básnických úspechov.

*Život sťa rieka Váh,
naša bytosť je len prach.*

*Život sťa rieka Hron,
srdce nám bije ako zvon.*

*Život sťa veľká Ľalia,
biela a krehká.*

*Život má aj svoje úskalia,
no cesta životom je úžasná.*

*Neraz zdá sa človeku,
že už všetko stratil,
že sa život proti nemu
už celkom obrátil.*

*No vždy malá nádej
sa v ňom narodí
a na jeho tvári
pekný úsmev vylúdi.*

*A keď koniec prichádza,
túžby a nádeje zmíknú,
ale krásne spomienky
mu predsa v duši vzbúlknu.*

*Život pekne začína
a rýchlo sa točí
a keď stíhne kolotoč,
aj život človeka sa v spomienkach končí.*

Filip Kántor

ZO NAŠEJ

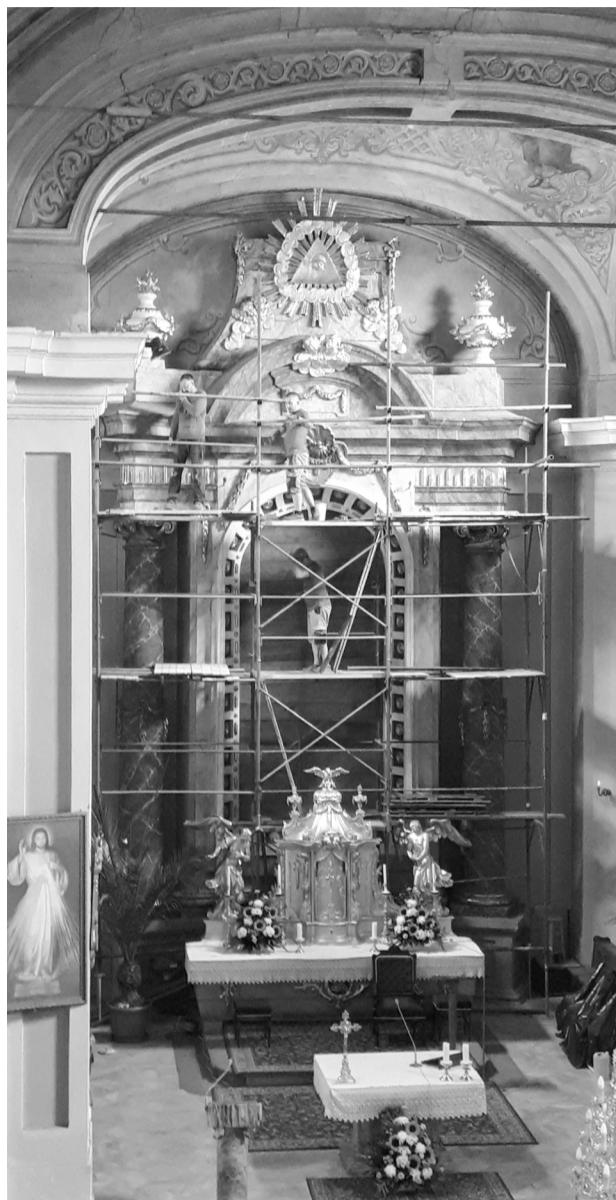

Modlitbový večer k úcte sv. Charbela, ktorého súčasťou je modlitba sv. ruženca, sv. omša a následne adorácia pred Oltárnou sviatosťou. Zúčastnili sa kňazi aj veriaci z okolitých farností.

Slávnosť Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi v našej farnosti je tradične spojená z procesiou okolo kostola

ŽIVOTA FARNOSTI

Náš hlavný oltár má za sebou ďalšiu etapu reštaurovania. Horná centrálna časť je už hotová, teraz sa pracuje na bočných stĺpoch.
V uplynulých dňoch sa vrátil aj zreštaurovaný obraz hlavného oltára.

V Bôrke sa konala odpustová slávnosť Panny Márie Karmelskej.
Niektorí (aj z našej farnosti) na ňu putovali peši

V podvečer slávnosti sv. Petra a Pavla mala
Základná umelecká škola Letný chrámový koncert

FARSKÝ DEŇ 2022

Pozývame vás na spoločné slávenie našej odpustovej slávnosti Mučeníckej smrti sv. Jána Krstiteľa.

V pondelok 29. augusta budú slávnostné odpustové sväté omše:

09:00 h v maďarskom jazyku

*Hlavný celebrant: Vdp. Peter Fábian,
farár z Holiše*

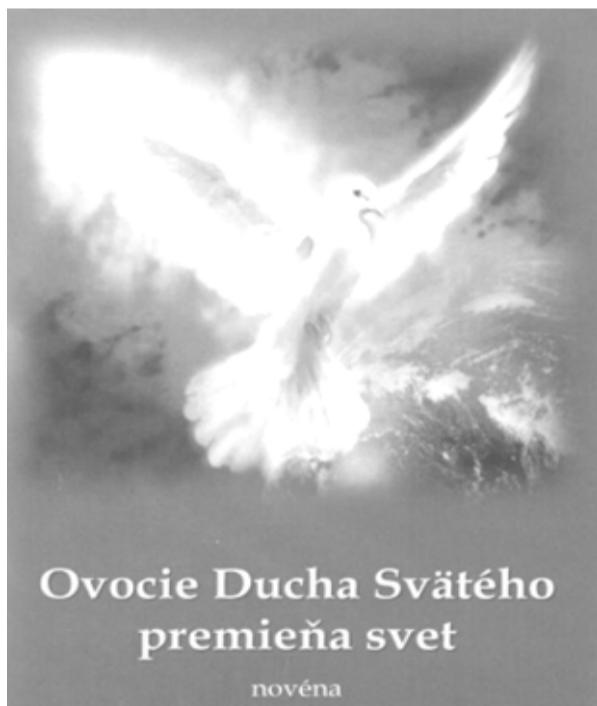
10:30 h v slovenskom jazyku.

*Hlavný celebrant: Mons. Vladimír Vojtašák,
farár v Dolnej Strehovej*

Popoludní bude *agapé pod orechom* s programom pre deti na dvore ZUŠ so začiatkom o **15.00 hod.** modlitbou k Božiemu milosrdenu v našom farskom kostole.

ČEREŠNIČKA NA TORTE

Ovocie Ducha Svätého

**Ovocie Ducha Svätého
premieňa svet**

novéna

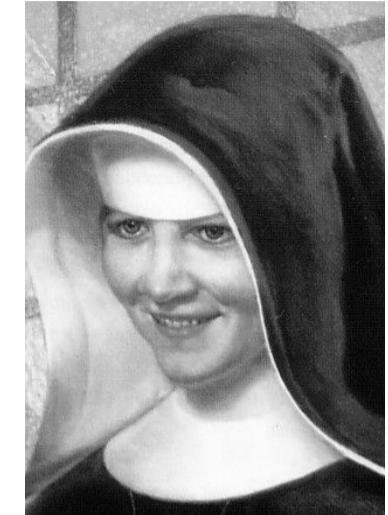
Už v rubrike „Na zamyslenie“ som naznačila, že Duch Svätý nám okrem darov, chariziem ponúka aj svoje úžasné Ovocie. A tak vám teda dávam do pozornosti malícku modlitovú brožúrku „Ovocie Ducha Svätého premieňa svet“ (novéna).

Duch Svätý premieňa všetko nezmeniteľné v našich charakteroch, vzťahoch a životoch. Vďaka Jeho darom, charizmám a ovociu sa pretvárajú srdcia a postoje ľudí, nepriaznivé okolnosti života i budúcnosť sveta. Pýtajme si od Otca tohto Ducha a v dôvere, že sme vypočutí, sa mu odovzdajme!

Alena Perželová

Duchovné „vychytávky“ z obchodu ZDENKA

My skôr narodení si ešte pamäťame pionierske heslo „Budť pripravený – Vždy pripravený“. Toto heslo je dnes viac ako živé a aktuálne, nie však vo vzťahu k pionierskej organizácii, ale vo vzťahu našej prípravy na stretnutie s Bohom.

A práve na tento dôležitý atribút nášho života chce upriamiť našu pozornosť dielo Christine Watkinsovej VAROVANIE s podtitulom Svedectvá a proroctvá o osvietení svedomia. Táto strhujúca kniha ponúka svetu dopisal najdôkladnejšie objasnenie „varovania“ alebo „osvietenia svedomia“ – zlomového okamihu v dejinách ľudstva, kedy každý človek uvidí svoju dušu tak, ako ju vidí Boh. Nejde pritom o žiadny výmysel, ale o monumentálnu udalosť, o ktorej hovoria svätci a mystici ako svätý Edmund Campion, svätý pápež Pius IX., svätá Faustína Kowalská, blahoslavená Anna Maria Taigi a mnohí ďalší. Ich prorocké hlasy sa vyjadrujú jasne: obráťte sa, kým je ešte čas, a konajte pokánie.

Fascinujúce príbehy našich súčasníkov ako Marino Restrepo, Alan Ames, Janie Garza či Matthew Kelly, ktorí tento fenomén už osobne zažili, dokazujú pravdivosť týchto proroctiev.

Vďaka nim lepšie pochopíme, čo svet počas varovania čaká, a budeme sa môcť pripraviť na svoje stretnutie s Bohom – bez ohľadu na to, kedy k nemu dôjde. Takže, buďme pripravení.“

OTVÁRACIE HODINY OBCHODU ZDENKA:

POНDELOK:	09:00 - 13:00
UTOROK:	09:00 - 17:00
STREDA:	09:00 - 13:00
ŠTVRTOK:	09:00 - 17:00
PIATOK:	09:00 - 13:00
SOBOTA:	ZATVORENÉ
NEDEĽA:	ZATVORENÉ